

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΕ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1998

ΑΡΙΘ. 18

Ἡ Τακτικὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (6 - 15 Ὀκτωβρίου 1998)

ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου πραγματοποιήθηκε στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο ἀπὸ τὴν Τρίτην 6 Ὀκτωβρίου 1998 ἕως τὴν Πέμπτην 15 Ὀκτωβρίου 1998 ἡ Τακτικὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πίναξ τῶν Θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως εἶχεν ὡς ἑξῆς:

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΤΡΙΤΗ 6 Ὀκτωβρίου 1998

06.30'-08.30' Ἐναρκτήριος Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Συνοδικὸν Παρεκκλήσιον Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακῆ, ἱερουργούντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Χρυσοστόμου. **09.00'** **1.** Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Συνέδρους. **2.** Ἀντιφώνησις τοῦ πρώτου τῆ τάξει τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου. **3.** Ἐκλογή τῆς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς εἰς τὰ Μ.Μ.Ε. ἀνακοινώσεις. **4.** Εἰσαγωγικὴ Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου. **11.00'** Διάλειμμα. **11.30'** **5.** Εἰσήγησις τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου με θέμα: «Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως - Ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **6.** Ἀνακοινώσεις τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχὴ. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνε-

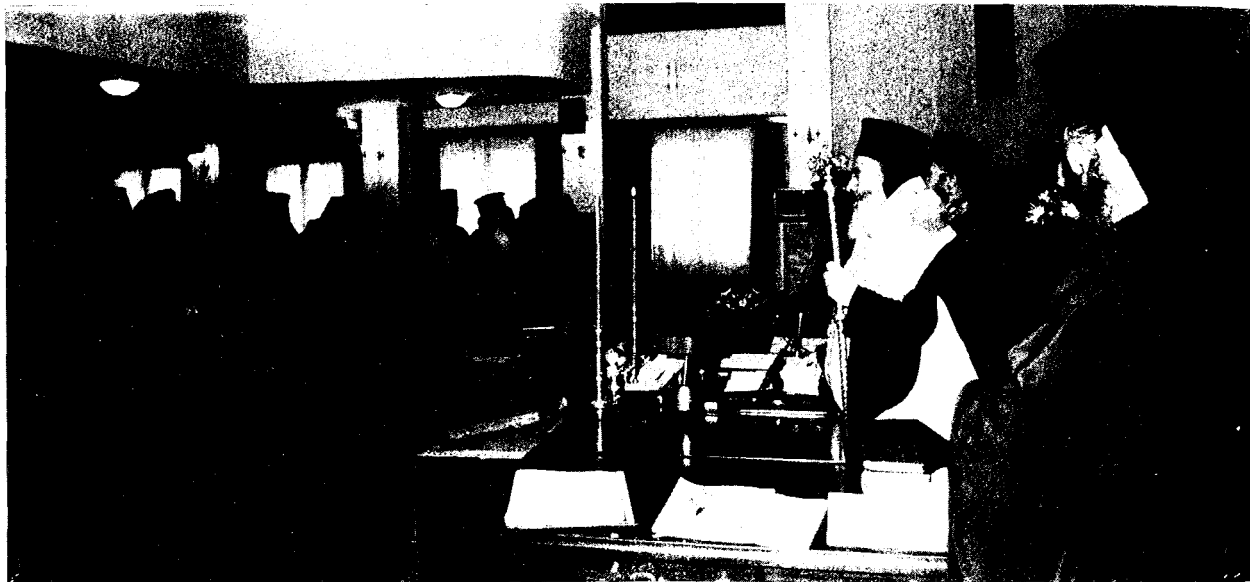
δρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κ. Ἀνδρέα με θέμα: «Ἄρσις τῶν ἐπιτιμίων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν κ. Νικοδήμου καὶ κ. Κωνσταντίνου». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **11.00'** Διάλειμμα. **11.30'** **3.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Προκοπίου, με θέμα: «Ἴδρυσις παιδικῶν σταθμῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πτωχῶν καὶ πολυτέκνων οἰκογενειῶν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ Δημογραφικοῦ». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **12.30'** **4.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου με θέμα: «Ἀνέγερσις Συνοδικοῦ Μεγάρου». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων.

ΠΕΜΠΤΗ 8 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχὴ. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου, με θέμα: «Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1977 "Περὶ ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος"». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **11.00'** Διάλειμμα. **11.30'** **3.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας κ. Ἱεροθέου με θέμα: «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ ζητήματος». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **12.30'** **4.** Ἐγκρισις Κανονισμῶν - Ὑπηρεσιακὰ θέματα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχὴ. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών κ. Μαξίμου με θέμα: «Περὶ καταργήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ συγχωνεύσεως αὐτῆς εἰς

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (φωτ. Χρ. Μπόνη).

τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γυθείου καὶ Οἰτύλου». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **3.** Ἐκλογὲς εἰς κενωθεῖσας ἢ κενωθησομένας Ἱερὰς Μητροπόλεις.

ΔΕΥΤΕΡΑ 12 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχή. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου μὲ θέμα: «Κανονισμὸς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **11.00'** Διάλειμμα. **11.30'** **3.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου, μὲ θέμα: «Πῶς ψαλτέον τὸ Τροπάριον: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»»; Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **4.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου μὲ θέμα: «Περὶ τῆς κηδεῖας τῶν τελεσάντων πολιτικῶν Γάμων». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων. **12.30'** **5.** Ἐγκρισις Κανονισμῶν - Ὑπηρεσιακὰ θέματα.

ΤΡΙΤΗ 13 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχή. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ἐπὶ τοῦ Πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Μέρος Α'). Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων.

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχή. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ

Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ἐπὶ τοῦ Πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Μέρος Β'). Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων.

ΠΕΜΠΤΗ 15 Ὀκτωβρίου 1998

09.00' Ἐναρκτήριος Προσευχή. **1.** Ἀνάγνωσις καὶ Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. **2.** Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ἐπὶ τοῦ Πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Μέρος Γ'). Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως, λήψις ἀποφάσεων.

* * *

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν πραγματοποιήσι τῆς ἐξετάσεως τῶν Θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἔνεκα ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς χρόνου, ἀφ' ἑνὸς ἔγιναν καὶ ἀπογευματινὲς συνεδρίες καὶ ἀφ' ἑτέρου ἦσαν ἀναγκαῖες μερικὲς παραλείψεις (τῶν Εἰσηγήσεων περὶ «Τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1977 περὶ ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ περὶ «Ποιμαντικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ ζητήματος».

Πλήρης παρουσίασις τῶν Εἰσηγήσεων, ποὺ ἔγιναν, τῶν Ἀποφάσεων, ποὺ ἐλήφθησαν, καὶ τῶν σχετικῶν Ἀνακοινώσεων θὰ γίνῃ σὲ προσεχῆς εἰδικὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία».

Ε.Δ.Θ.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ»

Ἄν ἡ Ἐκκλησία, ὅπως τονίσαμε σὲ προηγούμενα ἄρθρα μας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φιμωθῆ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκφέρῃ γνώμην γιὰ ζητήματα τοῦ «κράτους τῆς δυνάμεως» καὶ τοῦ «κράτους τοῦ δικαίου», πολὺ περισσότερο ἔχει δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ ἔχη ἐνεργὸν παρουσία σὲ πολλὰς πτυχὰς τοῦ διακονικοῦ καὶ κοι-

τῆς ἐφεδρικοῦς ἐπικουρίας (ἐπικουρικότητος) (ἀγγλ. subsidiarity, γερμ. Subsidiarität, γαλλ. subsidiarité)². Ἄς ἐπιτραπῆ νὰ ὑπομνήσωμε, ὅτι, ὅπως ἔχομεν ἐπισημάνει στὸ παρελθόν³, ἡ δευτέρα ἀπὸ τὶς ἀρχὰς αὐτὲς ἔλαβε τὴν ὀνομασία τῆς ἀπὸ τὸ ὅτι τὸ Κράτος, ὅσον ἀφορᾷ στὸν συσχετισμὸ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ πρὸς τὶς δραστηριότητες τῶν πολιτῶν, πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ τρόπον τινὰ πρὸς τὸ subsidium, δηλαδὴ πρὸς τὴν ἐφεδρική δύναμι τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἢ ὅποια ἐπενέβαινε τὴν κατάλληλη στιγμή, γιὰ νὰ συμπαρασταθῆ στὶς μαχόμενες στρατιωτικὰς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες βρισκόνταν σὲ κίνδυνο. Συμφώνως, λοιπὸν, πρὸς τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπικουρίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογὴ ἐπεκτείνεται σὲ ὅλη τὴν κοινωνικὴ δομὴ, κατὰ τὴν ἐπιτέλεσι ὁποιοῦδήποτε ἔργου κάθε εὐρύτερη ἢ μεγαλύτερη κοινωνικὴ ὁμὰς πρέπει νὰ ἀναγνωρίζῃ στὴν μικρότερη ἢ κατώτερη τὸ πρωτεῖο ἢ προβάδισμα, ὅταν ἡ τελευταία μπορῆ νὰ ἐπιτελέσῃ ἐπιτυχῶς τὸ ἔργο αὐτό. Ἡ μεγαλύτερη κοινωνικὴ ὁμὰς, ἢ ὅποια πρέπει νὰ ἐπικουρῆ ἐφεδρικῶς τῆ μικρότερη, ἐπιδιώκει νὰ πράξῃ μόνον ὅ,τι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῆ ἀπὸ τὴ δευτέρα.

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

νωνικοῦ ἔργου, ποὺ συναρτῶνται πρὸς τὸ «κοινωνικὸν κράτος» ἢ «κράτος τῆς προνοίας».

Τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον αὐτὸ ὄχι μόνον ἐπιβεβαιώνονται ἀπὸ τὴν Ἱστορία, — ἢ ὅποια μαρτυρεῖ ὅτι τὸ λεγόμενον «κοινωνικὸ κράτος» τῶν νέων χρόνων εἶναι μετεξέλιξις καὶ ἀνάπτυξις πολλῶν παλαιῶν καὶ νέων πρωτοποριακῶν διακονικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖες ἐμπνέονται ἀπὸ τὶς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης¹ —, ἀλλὰ ἐπισημαίνονται καὶ σήμερον λ.χ. στὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, μέσα στὰ ὅποια ἡ Πολιτειολογία καὶ τὰ ἰσχύοντα Συντάγματα τῶν ἐλευθέρων δημοκρατικῶν κρατῶν προβάλλουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὄχι μόνον τὴν ἀρχὴ τῆς (χριστιανικῆς) ἀλληλεγγύης (ἀγγλ. solidarity, γερμ. Solidarität, γαλλ. solidarité), ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴ

Ἐπομένως οἱ ὑπερκείμενες κοινωνικὲς μονάδες δὲν καταπνίγουν τὴ γνώμη οὔτε ὑποκαθιστοῦν τὶς ἀρμοδιότητες τῶν ἀτόμων ἢ τῶν διαφορῶν κοινωνικῶν ὁμάδων, ἀλλὰ συμπαρίστανται σ' αὐτὲς. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀρχὴ, τὸ δημοκρατικὸ κράτος ἀποφεύγει ὁποιοῦδήποτε ἐκφυλισμὸ σὲ συγκεντρωτικὴ γραφειοκρατεία καὶ μονοπωλιακὴ κολλεκτιβοποίησι τῶν δραστηριοτήτων του καὶ εὐφυῶς παραιτεῖται ἀπὸ κάθε ἔργο, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἐπιτελεσθῆ ἀπὸ τοὺς πολίτες ὡς ἄτομα ἢ ὡς ὁμάδες. Τὸ ὑγιὲς κράτος δὲν περιφρονεῖ τὴν γνώμη τῶν πολιτῶν, στοὺς ὁποίους ἀνήκουν καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες, οὔτε καταπνίγει ἢ σφετερίζεται καὶ ἀπορροφᾷ τὰ καθήκοντα καὶ τὶς πρωτοβουλίες τους, ἀλλὰ δέχεται μὲ ἱκανοποίησι αὐτὲς καὶ ἔρ-

1. Γιὰ τὶς δραστηριότητες αὐτὲς βλ., ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δειγματοληπτικῶς εἰδικὰ κεφάλαια στὰ ἐξῆς ἔργα: Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ἡρώιδες τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Αἱ διακόνισσαι διὰ τῶν αἰῶνων, ἐν Ἀθήναις 1949. *Τοῦ ἰδίου*, Ἱστορία τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, Ἀθήναις, 1950. *Τοῦ ἰδίου*, Οἰκοδόμοι Πολιτισμοῦ, ἐν Ἀθήναις 1965. *Τοῦ ἰδίου*, Ἱστορία καὶ Θεωρία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινωνικῆς Διακονίας, Ἀθήναις, 1985. Κωνσταντίνου Ἀμάντου, Ἱστορία τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, τόμ. Α', Ἀθήναις, 1939. *Τοῦ ἰδίου*, Ἡ ἑλληνικὴ φιλανθρωπία κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους, περιοδ. «Ἀθηνά», τόμ. 35, ἔτος 1923, σσ. 131 ἐξ. Φαίδωνος Κουκουλέ, Βυζαντινῶν βίος καὶ πολιτισμός, τόμ. Α', I καὶ II' τόμ. Β', I καὶ II, Ἀθήναις 1948' τόμ. Γ', Ἀθήναις, 1949. Demetrios J. Constantelos, Byzantine Philanthropy and Social Welfare, New Jersey (1968) (καὶ πολλὰ ἄλλα δημοσιεύματα τοῦ ἰδίου διακεκομμένου πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος κατ' ἐξαίρετον τρόπο προβάλλει στὶς Η.Π.Α. τὴν Ὀρθοδοξία).

2. Βλ. σχετικῶς: Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Χριστιανισμὸς καὶ Πολιτικὴ, Ἀθήναις, 1984, σσ. 50 ἐξ. Πρβλ. Χρυσόστομου Σαββάτου, Ἡ «ἀρχὴ τῆς ἐπικουρικότητος» στὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ συμβολὴ τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας, Ἀθήναις, 1996.

3. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, ἐνθ' ἄνωτ.

χεται επίκουρο στις κοινωνικές δραστηριότητες τους ή τις συντονίζει σε γενικότερα πλαίσια και παρέχει σ' αυτούς, εάν είναι αναγκαίο, βοήθειαν προς αυτοβοήθειαν, προς αυτοδιοργάνωσιν και αυτορύθμισιν της προσπαθείας για την — υπό ιδίαν ευθύνην — πραγμάτωσιν των στόχων τους.

Η στάσις αυτή της Πολιτείας πρέπει να γίνεται αισθητή κατ' έξοχην όταν πρόκειται για στόχους της Έκκλησίας, οι όποιοι είναι και στόχοι του «κοινωνικού κράτους» ή «κράτους προνοίας». Όσον αφορά στο έργο της κοινωνικής διακονίας για να χρησιμοποιήσωμε έκφρασεις των τελευταίων ημερών, πρέπει ή Μητέρα Έκκλησία τρόπον τινά να θεωρηται ως ιδιαίτερα μεγάλη υπερτοπική πνευματική μονάς αποκεντρώσεως και αυτοδιοικήσεως και να έχη στη διάθεσί της τον αναγκαίο ζωτικό χώρο, μέσα στον όποιο θα συνεισφέρει τον λόγο της, τη φωνή της, τη γνώμη της και όλες τις δυνάμεις των μελών και των πνευματικών Ήγετών της, που δρουν άτομικώς ή ομαδικώς ή συλλογικώς - συνοδικώς όχι μόνον προς έξυγιανσι της όλης πνευματικής πορείας του Έθνους, αλλά και προς ανάπτυξιν και έμπύχωσιν πολλών πτυχών της πολυδιαστάτου ενεργού αγάπης και της κοινωνικής διακονίας.

Κάτι τέτοιο συμβαίνει σε όλες τις χώρες του έλευθέρου κόσμου, ακόμη και υπό συνθήκες πλήρους διοικητικού χωρισμού της Έκκλησίας και του Κράτους. Έστω ως παράδειγμα ή Γερμανία, στην όποία έπίσημες στατιστικές, που προβάλλονται λ.χ. από τον σοσιαλιστή Hans-Jochen Vogel, αποδεικνύουν ότι 75% των θέσεων των βρεφονηπιακών σταθμών και νηπιαγωγείων (παρομοίων εν πολλοίς προς αυτά, τα όποια θα ιδρυθούν από την Έκκλησία της Ελλάδος, συμφώνως προς την πρόσφατη απόφασι της Ί. Συνόδου της Σεπτής Ίεραρχίας της) 75% των θέσεων των νεανικών και μαθητικών οικοτροφείων 40% των κλινών των νοσοκομείων και 57% των θέσεων των γηροκομείων έχουν ιδρυθῆ, προσφέρονται και διαμορφώνονται ποιτικώς όχι από το κράτος, το όποιο απλώς επικουρεί τα ιδρύματα αυτά, άλλ' είτε από την διακονική όργάνωσι της Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας Caritas, είτε από το «Διακονικό Έργο» των προτεσταντικών Έκκλησιών και λοιπών εκκλησιαστικών όμολογιών και παραφυάδων. Είναι χαρακτηριστικόν, ότι και εις αυτήν την πρώτην

κομμουνιστική Άνατολική Γερμανία ύπήρχαν παρόμοιες στατιστικές. Έτσι λ.χ. μόνον στην σχετικώς μικρή περιοχή της Θουριγγίας το «Διακονικό Έργο» της Λουθηρανικής Έκκλησίας διέθετε το 1982 αξιολόγους αριθμούς κλινών: 784 εις νοσοκομεία, 156 εις παιδικούς σταθμούς, 1378 εις γηροκομεία και οίκους περιθάψεως, 244 εις άναρρωτήρια⁴ κ.λπ.

Άς ύπομνησθῆ ακόμη ότι το Άνώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας έχει καταδικάσει ως άντισυνταγματική την προσπάθεια του να παρεμποδίζονται οι Έκκλησίες και οι θρησκευτικές όμολογίες να αναπτύσσουν φιλανθρωπικές δραστηριότητες, που απορρέουν και επιβάλλονται από την ύπαρξιακή αυτοκατανόησι των μελών των Έκκλησιών και όμολογιών τούτων⁵.

Τα άνωτέρω σημειωθέντα καθιστούν κατανοητό, γιατί τα μέλη της Έκκλησίας, οι Έπίσκοποι και ό Προκαθήμενος Αυτής δεν είναι δυνατόν να μεταβληθούν σε άφώνους και παθητικούς παρατηρητές του κοινωνικού γίνεσθαι, να άδιαφορήσουν για τους πάσχοντες άδελφούς του Χριστού και να στερηθούν του αναφαιρέτου συνταγματικού δικαιώματός τους προς έλεύθερη, άκώλυτη και άνενόχλητη ενεργοποίησι της πίστεώς τους συμφώνως προς την χριστιανική αυτοσυνείδησι και την μακραίωνα παράδοσι της Έκκλησίας, ή όποία με συνετόν παρεμβατικό λόγο και διάλογο και εν πνεύματι ειλικρινούς και δυναμικής συνεργασίας με τις κρατικές ύπηρεσίες όδηγεί είτε στην κάλυψι πολλών κενών του κρατικού κοινωνικού έργου, είτε στην έμπύχωσι αυτού κατά τρόπον, ώστε τούτο να ίκανοποιή την όλότητα των ψυχοσωματικών αναγκών των περιθαλπομένων, οι όποιοι δεν πρέπει να οδηγούνται στην ύπαρξιακή άλλοτριώσι και να μεταβάλλονται σε άμορφη μάζα μέσα σ' ένα τυχόν προνοιακό σύστημα, από το όποιο έχουν έξοβελισθῆ οι προσωπικές σχέσεις της αγάπης και της έμπιστοσύνης.

Η Έκκλησία θα κηρύττη πάντοτε ότι, όπως θα έλεγεν ή άγγλις «μητέρα των φυλακισμένων» Έλισάβετ Φράυ (Elizabeth Fry), «το έλεος (ή εύσπλαγχνία) για την ψυχή είναι ή ψυχή του έλέους (της εύσπλαγχνίας) («charity to the soul is the soul of charity»). Η Έκκλησία θα υπενθυμί-

4. Αυτόθι, σ. 54.

5. Αυτόθι, σ. 56.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΙΚΟΥ ΘΗΛΑΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3976
 Διεκπ. 1313 Ἀθήνησι τῇ 10.9.1998

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2658

Πρὸς
 τὸν εὐσεβῆ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν λαόν.

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ὡς φιλόστοργος Μητέρα, διαφυλάττει εἰς τὴν ἱεράν Αὐτῆς κιβωτόν, κάθε θεοσύστατον θεσμόν. Πρῶτον ἐξ ὧν, τὸν θεσμόν τῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία συνεστήθη ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Δημιουργοῦ, μετὰ τὴν ἐντολήν Του πρὸς τοὺς Πρωτοπλάστους «*αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν*» (Γεν. α' 28) καὶ τὴν ὁποίαν εὐλόγησε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, διὰ τῆς παρουσίας Του, εἰς τὸν ἐν Κανᾶ γάμον, φανερώσας ὅτι εἶναι θέλημά Του «*ἡ ἔννομος συζυγία καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιία*». Πρὸς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, ποὺ εἶναι τὰ παιδιά, στρέφει ἡ Ἐκκλησία πάντα τὸ στοργικόν της ἐνδιαφέρον, ἰδιαίτερος μάλιστα ὅταν εὐρίσκονται εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν φροντίδα τῶν γεννητόρων των, εἰς τὴν ἀγκάλην

τῶν ὁποίων εὐρίσκουν τὴν θαλπωρὴν καὶ τὴν ἀγάπην. Ἀνεπαναλήπτους στιγμὰς μαθητείας ζοῦν οἱ γονεῖς μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδιοῦ των εἶναι πολὺτιμον δῶρον ἐξ Οὐρανοῦ, ποὺ τὸ προσφέρουν εἰς τὸν Θεόν, ὡς «*σὸν ἐκ τῶν σῶν*», ἀνατρέφοντες αὐτὸ σωστά, πνευματικὰ καὶ σωματικὰ.

Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ βρέφους μετὰ τὴν μητέρα του, μόλις ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον, γίνεται μετὰ τὴν φυσικὴν κίνησιν τοῦ θηλασμοῦ. Εἰδικοὶ ἐπιστήμονες τονίζουν τὰ ἑξῆς: Τὸ μητρικὸν γάλα, λόγῳ τῶν μοναδικῶν ιδιοτήτων του εἶναι ἀνεπαναλήπτο καὶ δὲν ὑποκαθίσταται διὰ τῆς τεχνητῆς ὁδοῦ. Διὰ τὴν προστασίαν εἰς τὰς ἀνάγκας ἀναπτύξεως τοῦ νεογεννήτου, τροποποιεῖ τὴν σύνθεσίν του κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου ἀφομοιώνεται 100%, λόγῳ ἐνὸς ἰδιαίτερου χημικοῦ δεσμοῦ, ποὺ τὸ καθιστᾷ εὐπεπτον περιέχει ἀντισώματα, κατὰ περίπτωσιν, ποὺ εἶναι χαρακτηριστικὰ μόνον διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔτσι τὸ βρέφος προστατεύεται ἀπὸ τὰς ἀσθενείας τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ τοῦ ἐντερικοῦ συστήματος, ὅπως καὶ ἀπὸ τὰς ἀλλεργίας. Ὅσον περισσότερον θηλάζει ἓνα βρέφος, τόσο περισσότερο καλύπτεται, καὶ ὅσον μεγαλύτερα εἶναι ἡ προσφυγὴ εἰς ἐναλλακτικὰς λύσεις, τόσο μικροτέρα πιθανότητα ἔχει ἡ μητέρα νὰ ἐξαντλήσῃ μετὰ τὸ δικόν της γάλα τὰς ἀνάγκας διατροφῆς τοῦ παιδιοῦ της.

Ἡ σχέσις τῆς μητέρας μετὰ τὸ παιδί συνεχίζεται

ζη ὅτι, πέραν καὶ ὑπεράνω ὁποιασδήποτε ὑλικῆς προσφορᾶς πρὸς ἀντιμετώπισι συμπτωμάτων ἀτομικῆς ἢ κοινωνικῆς δυστυχίας, ἐνδιαφέρεται καὶ γιὰ τὴν καταπολέμησιν καὶ ἐκρίζωσιν ὅλων τῶν βαθυτέρων γενεσιουργῶν αἰτίων τῆς δυστυχίας αὐτῆς. Δὲν ἀγωνίζεται μόνον γιὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀδικίας, γιὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης καὶ γιὰ τὴν βοήθειαν τῶν πασχόντων ἢ κινδυνευόντων πρὸς αὐτοβοήθειαν ἐπὶ πλέον ἐπιδιώκει καὶ τὴν ἄρσιν τῶν πνευματικῶν αἰτίων τοῦ ἀτομικοῦ πόνου καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσθενειῶν, τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ καὶ τῆς πνευματικῆς διασπάρσεως, τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς πνευματικῆς δουλείας καὶ τοῦ πιεστικοῦ αἰσθήματος τῆς ἐνοχῆς, τὴν ἐν Χριστῷ ἀναγέννησιν καὶ ἀνακαίνισιν τῶν

ἀνθρώπων, τὸ «*ιάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεισιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν*» (Λουκ. δ', 18-19)⁶.

Εἶναι περιττὸν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι οἱ διακοινωνικῆς - κοινωνικῆς δραστηριότητες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων θὰ ἦταν σκόπιμον νὰ προβληθοῦν εἰς ἓνα τόμον μετὰ εὐσύνοπτες περιγραφῆς καὶ φωτογραφίαις. Ἔτσι θὰ γίνῃ εὐρύτερον γνωστὴ ἡ ἀγνοουμένη ἢ παραθεωρουμένη κοινωνικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας.

6. Μερικὰ σημεῖα τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναπτύσσονται ἐκτενῶς στὴ δοκιμακὴ μελέτη: Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἀθήναι, 1983.

ται εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν καὶ μὲ τὸν θηλασμόν. Τὸ παιδί καθὼς ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στήριξιν διαφορετικὴν, κατάλληλον διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴ νοημοσύνην του, εἶναι δυνατὸν μέσα ἀπὸ τὸν μητρικὸν θηλασμόν νὰ αἰσθάνεται εὐτυχῆς μὲ ἕνα ἴδιον συναίσθημα, ποῦ ταυτόχρονα στηρίζει καὶ τὴν μητέρα, τῆς ὁποίας ἡ ὠριμότης ἐπιτρέπει νὰ διατηρηθῆται αὐτὸς ὁ τόσον ἔντονος δεσμός μεταξὺ των.

Εἶναι λοιπὸν σπουδαιότητος σημασίας ὁ μητρικὸς θηλασμός, γεγονός ποῦ τὸ βλέπουμε παραδεδομένον μέσα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, ὡς ὑποχρέωσιν τῆς μητέρας, ἐσωτερικὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκη καὶ φυσικὸν τῆς καθήκον.

Εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς Προφῆτιδος Ἴωνης, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς Α' Βασιλειῶν, ἡ ὁποία δὲν ἀκολουθεῖ τὸν σύζυγόν της Ἐλκανᾶ εἰς τὴν Σηλώμ, προκειμένου νὰ θυσιάσουν εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ παραμένει εἰς τὸν οἶκον τῆς, μὲ τὴν συμφωνον γνώμην τοῦ ἀνδρός τῆς, προκειμένου νὰ θηλάσῃ τὸν Σαμουὴλ καὶ μάλιστα, ἕως ἀπογαλακτίσεως αὐτοῦ· *«καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανᾶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ποιεὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτὸ»* (Βασιλειῶν Α', α' 23-24). Ἄλλὰ καὶ τὸν προφήτη Μωϋσῆ, ὅταν ἀνασύρεται ἀπὸ τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ Νεῖλου, καὶ ἐκεῖνη δίνει ἐντολὴ νὰ ἀνευρεθῆ μία γυναίκα ἐκ τῶν Ἑβραίων διὰ νὰ τὸν θηλάσῃ, ἡ θεραπαινὶς τῆς καλεῖ κρυφὰ τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἐθήλασε (Ἐξ. β' 9). Εἰς τὴν μακροαίωνα παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, μέχρι σήμερα, ὁ εὐσεβὴς ὀρθόδοξος λαὸς μας, ἔχει ὡς αἰώνιον πρότυπον Μητέρας τὴν Παναγία, καὶ δὲν ἐδίδετο νὰ ἀποτυπώσῃ τὴν στιγμὴν τοῦ μητρικοῦ τῆς θηλασμοῦ, εἰς ἱερὰν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ἀπεκάλεσε «Γαλακτοτροφοῦσα». Παραμένει δὲ ἀνεξίτηλος εἰς τὸν ἀπόηχον τῶν αἰώνων, ἡ φωνὴ τῆς αὐθορμήτου ἐκείνης γυναικός, ὅπως τὴν κατέγραψε ὁ Ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς, ἡ ὁποία ἀνεφώνησεν πρὸς τὸν Χριστό, *«μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας»*, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ ἱερὸς ὑμνογράφος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, εἰς τὸ πρῶτον τροπάριον τῆς 8ης ὥδης ἔγραψεν *«...τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας...»!*

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς

Παγκοσμίου Ἑβδομάδος Μητρικοῦ Θηλασμοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ἀπὸ 1ης ἕως 7ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ., ὁ ὁποῖος πραγματοποιεῖται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Προνοίας, ἀπευθύνει ἔκκλησιν πρὸς τὰς νέας μητέρας νὰ δώσουν ἰδιαίτεραν προσοχὴν, εἰς τὸ ζωτικὴς σημασίας θέμα τοῦ μητρικοῦ θηλασμοῦ, ὑπενθυμίζουσα εἰς αὐτὰς ὅτι τὸ «*πρωτογάλα τῆς μάνας*» εἶναι ἀναντικατάστατον, ἐπευλογοῦσα δὲ αὐτὰς διὰ τὸν κόπον καὶ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸ Σχέδιον τῆς Δημιουργίας, ὡς καὶ τὰ «*ἐξ αὐτῶν τεχθέντα παιδία*», πατρικᾶ εὐχεται, ὅπως, ἐκεῖνες μὲν κρατύνονται ἐν ὑγιείᾳ καὶ δυνάμει, τὰ δὲ τέκνα των «*καταξιοθοῦν τῆς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήσεως, διαφυλαττόμενα ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ*».

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- † Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
- † Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων ΚΛΕΟΠΙΑΣ
- † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου ΙΑΚΩΒΟΣ
- † Ὁ Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ
- † Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- † Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
- † Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης ΑΝΔΡΕΑΣ
- † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Ἀμίκα Σ. Ἀλιβιζάτου (†),
Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου
ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ἔκδοσις τρίτη σὲ νέα στοιχειοθεσία, σχῆμα 12X17 ἑκατ., χρυσόδετο, σσ. 672.

Τὸ δυσεῦρετο τοῦτο ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Ἀλιβιζάτου, τὸ πάντοτε ἀπαραίτητο βοήθημα στοὺς εἰδικοὺς (θεολόγους, κληρικούς, νομικούς), ἐκδόθηκε σὲ νέα στοιχειοθεσία. Περιέχει τοὺς ἱεροὺς Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, καθὼς καὶ αὐτοὺς τῶν Ἁγίων Πατέρων. Εὐρετήριο ὀνομάτων καὶ πραγμάτων (σσ. 651-671) καθιστᾶ ἰδιαίτερα εὐχρηστὴ τὴ Συλλογὴ αὐτῆ τῶν ἱερῶν Κανόνων.

ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΟΥ*

28. *Ἡ ἔθνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1878 καὶ ὁ Θράξ Ἐπίσκοπος Κίτρους Νικόλαος.* Ἀθήναι 1933.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ μελετήματος τούτου γράφει: «Εἰς τὸ ἐκτραγὲν κατὰ τὸ 1878 ἔθνικὸν κίνημα ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἠπειρῷ καὶ Μακεδονίᾳ σὺν ἄλλοις ἐπρωτοστάτησε καὶ φιλόπατρις καὶ θερμοεργὸς Ἱεράρχης ὁ Ἐπίσκοπος Κίτρους Νικόλαος, ὑπενθυμίσας κατὰ τοὺς κάτω χρόνους τὰς μεγάλας μορφὰς τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλη-

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

σίας, οἵτινες διὰ τῶν θυσιῶν των καὶ τῆς ἔθνικῆς των δράσεως τὰ μάλιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποτίναξιν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ». Τὸ κίνημα ἤρχισε κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἐκ Λαμίας εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος πρὸς ἐχθρικὴν δρᾶσιν. Ὁ ἐπαναστατήσας Ἐπίσκοπος Κίτρους Νικόλαος κατήγετο ἀπὸ τὴν Θρακικὴν Στενίμαχον, ἦτο «ἐνθουσιώδης καὶ εὐπαιδευτὸς Ἱεράρχης, ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μικρῷ σώματι γενναίαν φέρων καρδίαν». Συγκεκριμένως, τὴν 18 Φεβρουαρίου τοῦ ὡς ἄνω ἔτους 1878 ὁ Ἱεράρχης οὗτος ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Κολλυνδρῶ, ἐκφωνήσας πατριωτικώτατον λόγον. Ἡ ἐπανάστασις ὁμως, ἐλλεῖπει πυρομαχικῶν, τροφίμων καὶ ἄλλων ἐφοδίων «ἐξέπνευσε ἐν Μακεδονίᾳ, ἔμεινε ὁμως ἄσβεστος ἐν Θεσσαλίᾳ». Ἐπενέβη ἔπειτα ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ ἐπικολούθησεν ἐκκεχειρία, ἐπετεύχθη ὁμως τότε ἄνευ αἰματοχυσίας ἢ ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλίας καὶ τμήματος τῆς Ἠπειροῦ. Ὁ Κίτρους Νικόλαος ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μὴ τυχὼν δὲ τῆς «δεούσης περιθάλψεως» ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐκ φυματιώσεως τῇ 29 Ἰουνίου τοῦ 1882.

29. *Ἀρχιερεῖς Ἀγραφιῶται.* Ἀθήναι 1933.

Εἰς τὴν μελέτην του ταύτην ὁ ἐρευνητικὸς Ἱεράρχης γράφει ὅτι, ἀπὸ τὴν περιοχὴν «τῶν ἀπροσίτων Ἀγραφῶν» κατήγοντο τέσσαρες ἀρ-

χιερεῖς, καὶ ἓνας «ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς πεδιάδος». Ἐξ Ἀγραφῶν κατήγοντο οἱ ἐξῆς: α) Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Μπεζούλα, τοῦ τέως δήμου Νευροπόλεως, Ἅγιος Σεραφεῖμ, διατελέσας Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ὅστις ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τῇ 4 Δεκεμβρίου 1601, ὅτε καὶ τιμᾶται ἡ μνήμη αὐτοῦ. β) Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Μπουκοβίτσα, τοῦ τέως δήμου Ἀργιθέας, *Λυχνιδῶν Γρηγόριος*, ἀναφαινόμενος περὶ τὸ ἔτος 1760. γ) Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ρεντίνης, τοῦ τέως δήμου Μενελαΐδος, *Ἀχριδῶν Δοσίθεος*, χειροτονηθεὶς ἐν ἔτει 1796. Ὁ Δοσίθεος ἦτο ἀδελφὸς τῆς Μονῆς Ρεντίνης τιμωμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ἀγκύρας. δ) Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Σκλάταινα, τοῦ τέως δήμου Γόμφων, *Πελαγονίας Ἀχιλλεῖος*, ἀναφαινόμενος κατὰ τὸ ἔτος 1808. Ὁ Ἀχιλλεῖος ἦτο ἀδελφὸς τῆς Μονῆς Σκλαταίνης. ε) Ὁ ἐκ Σοφάδων *Λιτωῶς καὶ Ἀγραφῶν Δοσίθεος*, ἀποθανὼν ἐν Καρπενησιῶ τῇ 1 Φεβρουαρίου 1842. Κατακλείει δὲ τὴν μικρὰν ταύτην μελέτην τοῦ Ἱεζεκιήλ γράφων: «Τοὺς πέντε τούτους Ἱεράρχας ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης καταγομένους συνητήσαμεν μέχρι τοῦδε (1933) εἰς τὰς μελέτας ἡμῶν».

30. *Ὁ Ἅγιος Δαμιανὸς ἐκ Μυριχόβου.* Ἀθήναι 1934.

Εἰς τὴν ἀγιολογικὴν ταύτην μικρὰν μελέτην ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει τὸν ἐκ Μυριχόβου τῆς Καρδίτσης καταγόμενον Ἅγιον Δαμιανόν, γράφων σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰ ἐξῆς: «Τὸ Μυριχόβον ἢ Ρίχοβον εἶναι χωρίον τοῦ τέως δήμου Σιλλάνων τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης, ἐκ τούτου δὲ κατήγετο ὁ Ἅγιος Δαμιανός. Ἦκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος μονάσας ἐν ἀρχῇ ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῇ τοῦ Φιλοθέου εἶτα κατήλθεν εἰς Θεσσαλίαν διερχόμενος τὰ χωρῖα καὶ κηρύττων, κατέληξε δὲ εἰς τὸν ἐν Δημητριάδι Κισσὸν κτίσας Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ συναθροίσας καὶ ἄλλους μοναχοὺς πλησίον τῆς χώρας Σκλίτζανης. Ἡ φήμη του διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου προεκάλεσε τὴν προσοχὴν τῶν Τούρκων, ἔνεκα δὲ τούτου ὁ Ἅγιος ἀνήλθεν εἰς τὰ ὄρεινά Ἄγραφα καταλαβὼν εἰς τὸ χωρίον Καρίτσα τῆς Εὐρυτανίας τὴν Μονὴν τῆς Παναγίας Πελεκητῆς καὶ ἐπὶ δεκαετίαν

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 700 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχους.

ἐκεῖ διαμείνας ὁσίως καὶ ἐναρέτως τὸν βίον διερχόμενος καὶ κηρύττων τὰς Εὐαγγελικὰς ἀληθείας. Τέλος, περιερχόμενος τὰ χωρία καὶ κηρύττων συνελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὸ χωρίον Βουλγαρινῆ ἔτει 1568 ἐπὶ Σουλτάνου Σελῆμ καὶ ὀδηγηθεὶς εἰς Λάρισαν ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον τῇ 14 Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ».

Ὁ Ἱεζεκιὴλ ἐξέδωκε καὶ ἀνέκδοτον Ἀκολουθίαν τοῦ νέου τούτου ὀσιομάρτυρος, ὡς θὰ γίνῃ λόγος κατωτέρω.

31. *Ἡ ἀμφίεσις τῶν κληρικῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων*. Ἀθήναι 1934. (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας», τόμος ΙΒ').

Ἐν τῇ συγγραφῇ του ταύτη ὁ Ἱεζεκιὴλ ἐρευνᾷ τὸ θέμα τῆς ἀμφίεσεως τῶν κληρικῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καὶ ἐν ἀρχῇ γράφει ταῦτα: «Ἡ ἀμφίεσις κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας ἦτο ἀπλουσιότης, ἔλειπεν ὁ φόρτος καὶ ἡ ὑπὲρ ἄγαν πολυτέλεια ἣτις σήμερον μαστίζει δύναται τις εἰπεῖν τοὺς κληρικούς μάλιστα τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ. Πληροφοροῦμεθα τοῦτο ἀπὸ τοιχογραφίας Ναῶν διαφόρων ἐποχῶν. Ἡ πολυτέλεια καὶ ὁ ἐντυπωσιακὸς φόρτος εἰσήχθη πρῶτον εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς Πατριάρχας, καὶ βαθμιαίως ἐξελίχθη εἰς τοὺς ἐκκρίτους ἕως οὗ κοινὸν γνώρισμα κατήντησε τῆς ἀρχιερωσύνης. Τόση δὲ εἶναι ἡ μαστίζουσα τινος ματαιοδοξία ὥστε περὶ οὐδενὸς ἄλλου νὰ συζητοῦν εἰμὴ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων». Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται εἰς ἕκαστον ἱερατικὸν ἀμφιον καὶ εἰς τὰς διαφόρους, κατὰ καιροῦς, περιπτώσεις καινοτομιῶν καὶ ἐπιδράσεων κυρίως διὰ τὰ ἄμφια τῶν Ἀρχιερέων. Παραθέτει δὲ τὸν ψόγον τοῦ Σεργίου Μακραιῶν διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς, διὰ τὰς περὶ τὴν ἀμφίεσιν καινοτομίας ταύτας, παρατηροῦντος διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, ὅτι δὲν ἠσθάνοντο, ὅτι «πᾶν τὸ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κανονισθὲν πολλῆς γέμει σοφίας». Ἀναφέρει δὲ, ὁ ἐν λόγῳ διδάσκαλος, ὅτι ὅταν Ἀρχιερεῖς, συλλειτουργοῦντες ἐν τῇ Μυσταγωγίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γερασίμου Γ' (1794-1797), παρουσιάσθησαν νὰ ἔχουν καινοφανῶς κοσμήσει τὰς κεφαλὰς των «σὺν οὐκ ὀλίγῳ τῶν πολλῶν γέλῳτι» προεκάλεσαν.

32. *Ἡ καθαίρεσις τῶν Ἀρχιερέων*. Ἀθήναι 1935.

Εἰς τὸ νομοκανονικὸν τοῦτο μελέτημά του, ὁ

περὶ τὰ νομοκανονικὰ τὰ μάλιστα ἔμπειρος Ἱεζεκιὴλ, λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ τῆς καθαιρέσεως τῶν τριῶν Ἀρχιερέων τῶν προσχωρησάντων ἐν ἔτει 1935 εἰς τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον, καὶ ἀναιρεῖ τὴν ἐν προκειμένῳ γνώμην τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Ἀνθίμου, φρονούντος ὅτι τὸ Συνοδικὸν δι' Ἀρχιερεῖς δικαστήριον ἐπέβαλε τότε, εἰς τοὺς κατηγορουμένους, τρεῖς ποινὰς ἀθροιστικῶς, ἧτοι α) τὴν καθάρισιν, β) τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν τάξιν τῶν Μοναχῶν καὶ γ) τὸν σωματικὸν περιορισμὸν. Ἐκφέρει δὲ τὴν ἀπὸ κανονικῆς ἐπόψεως γνώμην ὁ Ἱεζεκιὴλ ὡς ἑξῆς: «Τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον καθήρεσε μόνον τοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς, αὐτοδικαίως δὲ ἀπογυμνωθέντες οὗτοι τῆς ἱερωσύνης ἐπανήλθον εἰς ἡν τάξιν εὐρίσκοντο πρὸ τῆς χειροτονίας των. Κατὰ σύμπτωσιν δὲ καὶ οἱ τρεῖς καθαιρεθέντες ἦσαν μοναχοὶ πρὸ τῆς χειροτονίας των, λανθάνουσαν ἔχοντες τὴν κουράν: ὁ Δημητριάδος ἦτο ἀδελφὸς τῆς Μονῆς Πετράκη, ὁ Ζακύνθου τῆς Μονῆς Αἰγίνης, ὁ δὲ πρῶν Φλωρίνης τῆς κατὰ Χάλκην Ἀγίας Τριάδος». Καὶ καταλήγει: «Κατόπιν τούτου ἔχω τὴν γνώμην, ὡς καὶ ὁ Σεβ. Μαρωνείας, ὅτι τὸ δικαστήριον συνταγματικῶς, κανονικῶς καὶ νομίμως μίαν ἐπέβαλε ποινὴν εἰς τοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς, τὴν καθάρισιν, ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ τρεῖς πρὸ τῆς χειροτονίας των ἦσαν μοναχοὶ, ἡ δὲ μοναχικὴ κουρὰ εἶναι ἀνεξάλειπτος, ἐπανήλθον αὐτοδικαίως, ipso jure, εἰς τὴν τάξιν τῶν μοναχῶν, ὡς τοιοῦτοι δὲ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας δὲν δύναται νὰ διάγῳσιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ καθωρίσθῃ ἡ Μονὴ τῆς ἀσκήσεως δι' ἕκαστον ἐπὶ πενταετίαν, ἐπιφυλασσομένης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς μετὰ τὴν πενταετίαν νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐν ὠρισμένη Μονῇ διαρκῆ αὐτῶν διαμονήν».

33. *Κριτικὴ - Δημητρίου Σισιλιάνου Ἑλληνες Ἀγιογράφοι μετὰ τὴν Ἄλωσιν - Ὁ ζωγράφος Φιλόθεος Σκοῦφος καὶ ὁ ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου*. Ἀθήναι 1935. (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας», τόμος ΙΓ').

Τὸ μελέτημα τοῦτο εἶναι «Κριτικὴ», δηλαδὴ βιβλιοκρισία εἰς τό, ὡς τὸ χαρακτηρίζει, «περισπούδαστον ἔργον, περιλαμβάνον τοὺς κατὰ τὴν Ἄλωσιν τῆς Βασιλευούσης ἀκμάσαντας Ἑλλήνας ἀγιογράφους εἰς διαφόρους τόπους ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Εὐρώπῃ». Σημειώνει δὲ περὶ τοῦ συγγραφέως Δημ. Σισιλιάνου, ὅτι «δὲν εἶναι ζωγράφος, ἀλλὰ διακεκριμένος διπλωμάτης καὶ ἑραστής τῆς Βυζαντινῆς τέχνης καὶ βαθῶς μελετητῆς κατέχων καὶ ὁ ἴδιος συλλογὴν Ἀγιογραφῶν ἐπισήμων ζωγράφων». Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὸν

κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα ἀκμάσαντα ζωγράφον ἱερομόναχον Θεόφιλον Σκούφον, ζωγραφίσαντα τὴν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου, παρατηρεῖ ὅτι ὁ Δημ. Σισιλιάνος δὲν ἀναφέρει ταύτην εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔργον του. Τὴν εἰκόνα ταύτην ὁ Ἱεζεκιὴλ ἠγόρασε «ἀπὸ ἀρχαιοπώλην τῶν Ἀθηνῶν ἀντὶ δραχ. 4.000, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης κ. Πολυκάρπου» καὶ ἀναγράφεται εἰς αὐτὴν «Χεῖρ Φιλοθέου Ἱερομονάχου Σκούφου ἀχξδ». Καταλήγει δὲ τὴν βιβλιοκρισίαν διὰ τῶν ἐξῆς: «Τοιοῦτο τὸ ἐξαίρετον ἔργον τοῦ κ. Δ. Σισιλιάνου, ὅπερ μᾶς γνωρίζει ἓνα νέφος Ἑλλήνων ἀγιογράφων».

34. *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα Καλαμάτας*. Ἀθήναι 1936. Τὰ ἔγγραφα εἶναι 24 συνολικῶς, χρονολογούμενα κατὰ τὰ ἔτη 1777-1853.

Εἰσαγωγικῶς — καὶ μάλιστα διερευνητικῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον ἐκάστου ἔγγραφου — εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἀνεκδότων ἔγγραφων Καλαμάτας» ὁ Ἱεζεκιὴλ σημειώνει «τὰ ὧδε δημοσιευόμενα 19 ἔγγραφα μοι ἐδόθησαν πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ ἤδη ἐκ Καλαμῶν δικηγόρου κ. Πανάγου Λογοθέτη ἀναφερόμενα εἰς ὑποθέσεις τῆς οἰκογενείας του». Παρατηρεῖ περαιτέρω, ὅτι ἐκ τῶν ἔγγραφων τούτων «πληροφοροῦμεθα ὀνόματα οἰκογενειῶν τῆς Καλαμάτας ἀπὸ τοῦ 1777 γνωστῶν καὶ ἄλλων ἀγνωστῶν ὡς καὶ τοπωνυμίας πέριξ τῆς πόλεως». Ἐν τέλει τῆς ἐκδόσεως γράφει «ὅλα ταῦτα τὰ χειρόγραφα ἀπέστειλα πρὸς παραφυλακὴν εἰς τὴν Λαϊκὴν Βιβλιοθήκην τῆς πατρίδος μου Καλαμῶν, ἐσχάτως ὑπὸ βιβλιοφίλων καὶ ἐλλογίμων νέων ἀναδιοργανωθεῖσαν».

35. *Προσκύνημα εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱεζεκιὴλ καὶ ὁ λόγος του ἐν τῇ Μονῇ τῆς Μεγ. Λαύρας — Τῇ 16 Αὐγούστου 1936*. Ἀθήναι 1936.

Ὁ Ἱεζεκιὴλ εἶχε μέγαν δεσμὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ πολλὰ ἔπραξε καὶ ἔγραψε ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ αἱ πολλαὶ σελίδες εἰς τὸν Δ' τόμον τῶν «Ἔργων καὶ Ἡμερῶν» αὐτοῦ, ἔνθα κάτωθεν τοῦ τίτλου «Ἀγιορειτικὰ» δημοσιεύεται πλῆθος ἔγγραφων αὐτοῦ πρὸς διαφόρους ἐν Ἀθήναις Ἀρχὰς ὑπὲρ τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν Γερμανικὴν Κατοχὴν, δημοσιεύεται δὲ καὶ ἀξιοπρόσεκτος ἀλληλογραφία αὐτοῦ μετὰ Ἀγιορειτικῶν Μονῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ «Προσκύνημα» τοῦ φιλομονάχου Ἱεράρχου εἶχε τὴν μοναστικὴν ἔννοιαν «πρὸς

μετάνοιαν». Συγκεκριμένως, τῇ Κυριακῇ 16 Αὐγούστου 1936 ἐπεσκέφθη τὴν Ἀγιορειτικὴν Μονὴν τῆς Μεγίστης Λαύρας, περιοδεύων ἐν Ἀγίῳ Ὄρει. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς θείας Λειτουργίας ὁ χοροστατῶν Ἱεράρχης ὠμίλησε ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἀπευθυνόμενος, μετὰ δυνάμεως λόγου καὶ νοημάτων, πρὸς τὰς Μονὰς καὶ τοὺς Μοναστάς, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ταῦτα:

«Ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὸν γάμον καὶ θαυμάζει τὴν παρθενίαν. Πρόδηλον δὲ πόσον διαφέρει ὅταν τιμῶμεν ἓνα πρᾶγμα ἐνῶ θαυμάζομεν ἕτερον. Ἐὰν εἰς τὸν οὐρανὸν στρατιαὶ ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων ὑμνολογοῦσιν ἀκαταπαύστως τὸν Θεόν, ἐν τῇ γῆ τὸ νέφος τῶν παρθενικῶν ταγματῶν ἀποτελοῦσιν ἀπείρους στρατιάς ὧν αἱ νυχθήμεροι προσευχαὶ προσκομίζονται ὡς λιβανωτὸς καὶ ὡς ἄνθη μυρίσσεια εἰς τὸν θρόνον τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Κυρίου. Εὐλόγως δὲ ἀποθαυμάζονται οἱ ἄζευκτοὶ μείναντες καὶ εἰσελθόντες εἰς αὐτὰ ἀφ' ἧς ἀνεφάνησαν οἱ μεγάλοι ἀναχωρηταί, οἱ τῆς ἐρήμου οἰκισταί, ὁ Παχώμιος, ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὁ Θεοδόσιος, Σάββας ὁ Ἡγιασμένος, Παῦλος ὁ Θηβαῖος καὶ ἡ ἄλλη πλειὰς οἱ τὰς πρώτας Λαύρας συγκροτήσαντες. Ἐκ τούτων προέρχονται οἱ μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας ὑμνογράφοι, οἱ Δαμασκηνοί, οἱ Κοσμάδες, οἱ Στουδίται, οἱ Ἀνδρέοι, οἱ Ἰωάνναι καὶ νέφος ἄλλο ἐμπνευσμένων ᾠοιδῶν. Ἐκ τούτων διέπρεψαν οἱ θαρραλεοὶ ἀπολογηταὶ τοῦ δόγματος εἰς πάσας τὰς ἀναφανείσας αἰρέσεις καὶ δὴ εἰς τὸν μέγαν τῆς εἰκονομαχίας κλύδωνα. Οὗτοί εἰσιν μέχρι σήμερον οἱ ἄγρυπνοι φύλακες τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ἐθνικῶν τοῦ Γένους παραδόσεων». Κατακλείει δὲ τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ διὰ τῶν ἐξῆς προτροπῶν πρὸς τοὺς Ἀγιορείτας Μοναστάς: «Κλείσατε, ἀδελφοί, τὰ ὦτά σας εἰς τὰς νεωτεριστικὰς φωνὰς περὶ ἐκλαϊκεύσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ λεωφόρων ὅπως εὐκόλως μετακινῶνται τὰ αὐτοκίνητα, διὰ πολυτελῶν ξενοδοχείων ἵνα εὐρίσκωσιν ἄνεσιν καὶ πολλαπλασιάζονται οἱ ὑβρισταὶ σας, καὶ δι' ἄλλων ἀπαδόντων εἰς τὴν αἰωνόβιον τοῦ Ὄρους παραδόσιν. Διατηρήσατε δυσβάτους καὶ δυσπροσίτους καὶ ἀνάντεϊς τοὺς δρόμους καὶ ἀτραποὺς τοῦ Ὄρους, ὡς ἐπὶ αἰῶνας ἐγνώρισαν αὐτοὺς οἱ πόδες τῶν ἁγίων Ἀγιορειτῶν. Κρατήσατε ἀνυστάκτως τὰς παραδόσεις, τὰ ἔθιμα, τὰ τυπικά, ὡς οἱ πρῶτοι ἅγιοι κτίτορες παρέδωσαν. Διότι δυνατὸν ἐν μόνον ἐὰν ἀποσυρθῇ λιθάριον, τὸ οἰκοδόμημα ὀλόκληρον νὰ καταρρεύσῃ».

(Συνεχίζεται)

Σπύρος Περιστέρης Ὁ Πρωτοψάλτης Ἀθηνῶν

(Μάιος 1913 – † 14 Σεπτεμβρίου 1998)

Ἐσίγησεν ὁ ἀσματικὸς τέτιξ τῆς Ἐκκλησίας, Μακαριώτατε καὶ ὅλη ἡ πενθηφοροῦσα ὁμήγηρη. Ἄνθρωπος ὡσεὶ τέτιξ ὄντως αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, καὶ ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ του ἐν τῷ ψάλλειν τὰ θαυμάσια τοῦ Κυρίου καὶ τὴν σταυρῶνυμη ἡμέρα τῆς ὑψώσεως καὶ προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, τῆς «ὠραιότητος» αὐ-

Τοῦ κ. ΓΡΗΓ. Θ. ΣΤΑΘΗ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

τῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀφῆκε τὴν τελευταία του πνοή, ὡς ἐκείνο τὸ «*Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου*» τῆς Μ. Πέμπτης βράδι καὶ Μ. Παρασκευῆς πρωί, πὸν κάθε χρόνο ἔμελλε μὲ τὸ ξεχωριστὸ ὕφος καὶ ἦθος τῆς καρδιάς του καὶ τῆς ψαλτικῆς του τέχνης, ὁ ὄντως Διδάσκαλος καὶ Πρωτοψάλτης Ἀθηνῶν κὺρ Σπύρος Περιστέρης.

Σήμερον ὁράται ἐπὶ κλίνης νεκρικῆς, ὁ ὠραῖος τὸ εἶδος καὶ τὸ ἦθος παρὰ πάντας ψάλτας τοὺς ὑπ' οὐρανόν. Σήμερον ἄπνους, ἄλαλος, κείται ἐνώπιόν μας, ὁ τὴν πνοήν του πάντοτε εἰς λάλον ψαλτικὸν μεταποιῶν! Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ περιχώρημα, οἱ ἅγιοι σὺς ζωγραφιές τους καὶ ἐμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, χορεία σιγηλὴ καὶ πένθιμη, καὶ ἰστάμεθα καὶ ἐξιστάμεθα, θεώμενοι ὑπτιον νεκρὸν τὸν πάντοτε ὀρθὸν καὶ εὐθυτενῆ καὶ τῆς ὀρθότητος δεῖγμα εὐθέως! Σήμερον ὡς σταλαγμὸς θλίψεως καὶ πάθος φωνοφθόρο ἐστάλλαξε στοὺς λάρυγγες τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐκείνων πὸν ἔδραμαν ἐδῶ καὶ ὄλων τῶν ἄλλων, τῶν ἀπανταχοῦ, τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Πρωτοψάλτου καὶ δὲν βολεῖ νὰ ψάλλουμε ἀλλοιῶς, εἰ μὴ «*συνετῶς καὶ εὐρυθμῶς*», ὅπως παρακελεύεται ἡ παράδοση καὶ ὅπως καὶ ὁ μακαρίτης διδάσκαλος καὶ ἔλεγε καὶ ἐδίδασκε καὶ ἔπραξε, ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς του, γνωρίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ ἦταν «ὡς νεοσσὸς ἀετοῦ ἐν ὕψει αἰρόμενος».

Αὐτὸ τὸ «ὕψος» καὶ ἡ φορὰ πρὸς τὰ οὐράνια καὶ τὰ ὑπερουράνια γοήτευε καὶ συνέπαιρνε

τὸν Πρωτοψάλτη μας καὶ τὸν ἔκανε ν' ἀναλαμβάνει τὶς πτέρυγές του, δηλαδὴ τὸ σπάνιο φωνητικὸ τάλαντο, τὸ «ἄνωθεν» δοσμένο, καὶ τὴν ἄρτια ψαλτικὴ γνώση, καὶ νὰ φτεροπαίρνει στὰ ὕψη, νὰ φτάσει, θαρρεῖς, στὰ κράσπεδα τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀφουγκρασθῆ τοὺς ὕμνους τοὺς ἀγγελικούς, τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφίμ, γιὰ νὰ συντονισθῆ μαζί τους καὶ νὰ τοὺς ψέλνει ἐδῶ στῆ γῆ, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, πὸν εἰκονίζουν «*μυστικῶς τὰ χερουβίμ*». Πῶς τὸ κατῶρθωνε αὐτὸ καὶ πῶς ἐπέβαλε μιὰν ἰδιάζουσα, σαφῶς προσωπικὴ, ψαλτικὴ ἔκφραση δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλυθῆ τώρα ἐδῶ. Ἡ ἐπιστήμη τῆς μουσικολογίας καὶ ἡ ἱστορία τῶν ψαλτικῶν πραγμάτων τοῦ τόπου μας θὰ καταγίνῃ σὲ εὐθετο καιρὸ μὲ αὐτὰ τὰ θέματα. Τώρα ἀρκεῖ νὰ λεχθῆ μόνο ὅτι ἔγνοια βασικὴ τοῦ μακαρίτου Πρωτοψάλτου ἦταν ἡ ὀρθότητα καὶ ἀκρίβεια τῆς μουσικῆς ἀντιλήψεως, κατὰ τὴν ὄση θεωρητικὴ διακρίβωση εἶχε διδαχθῆ καὶ εἶχε φτάσει ὁ ἴδιος, ἡ εὐκρίνεια τῶν ψαλλομένων καὶ ἡ εὐταξία καὶ εὐρυθμία στὴν τέλεση τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νυχθημέρου. Ἀρετὲς πὸν τὶς χαρακτηρίζει τὸ «εὐ» καὶ ὀπωσδήποτε ζηλευτὲς καὶ μιμητὲς.

Ποιοὶ ἦταν οἱ ἀναβαθμοὶ τῆς πορείας τοῦ μουσικωτάτου Πρωτοψάλτου; Τώρα πὸν κείται νεκρὸς ἐνώπιόν μας καὶ πὸν μποροῦμε ἀτενίζοντάς τον νὰ συλλογισθοῦμε καὶ νὰ δοῦμε τὸν θάνατο κατὰ πρόσωπο, εἶναι μιὰ πρόκληση νὰ θέλουμε ν' ἀντιμετρηθοῦμε μὲ τὸν θάνατο καὶ ν' ἀναφέρουμε λιτὰ καὶ μὲ πᾶσα ἀκρίβεια, —γιατὶ τὸν θάνατο δὲν τὸν ξεγελάς—, τὰ ὅσα ὁ Σπύρος Περιστέρης ἔζησε καὶ μόχθησε καὶ θέλησε καὶ μπόρεσε νὰ μάθει καὶ νὰ μᾶς τὰ ἀφήσει ὡς πάγκοινη εὐεργεσία, τῆς λήθης ἀντίδοτα. Καὶ πρέπει νὰ τὸ κάνουμε αὐτὸ, νὰ συνθέσουμε δηλαδὴ τὸ συναξάρι καὶ καταδείξουμε τὸ χειρόγραφο τῶν ἀγαθῶν ὧν ἔπραξε, γιὰ νὰ φωνάξουμε τὴν λυτρωτικὴ φωνή· «*ποῦ σου, θάνατε, τὸ νίκος*!». Ὁ προκειμένος νεκρὸς δὲν ἦταν τυχαῖος, οὔτε θνητός· ἀλλ' ἦταν ἐκλεκτός καὶ τώρα εἶναι ἀθάνατος!»,

* * *

* Ἐπικήδειος λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1998, εἰς τὸν ἱερὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Ἀθηνῶν «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» μετὰ τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν.

Ὁ μακαρίτης Σπυρίδων Περιστέρης γεννήθηκε τὸν Μάιο τοῦ 1913 στὴ Ροδοδάφνη Αἰγιαλείας, ὅπου πέρασε τὰ παιδικὰ του χρόνια μαζί με τὰ ἄλλα ὀκτὼ μεγαλύτερα ἀδελφία του, καὶ ὅπου ἔμαθε τὰ πρῶτα μουσικὰ ἀπ' τὸν πατέρα του, τὸν ἐπιφανῆ ἡπειρώτη γιατρὸ καὶ μουσικολόγο Δημήτριο Περιστέρη. Αὐτὸς καὶ τ' ἀδελφία του, στὸ σπῆτι τους, ποὺ εἶχε καταστῆ εἰργαστήρι τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς καὶ τόπος συναντήσεως τῶν λογίων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ τότε καιροῦ, τραγουδοῦσαν καὶ ἔπαιζαν διάφορα μουσικὰ ὄργανα, ὅπως βιολί, ἄρμόνιο, κιθάρα, μαντολίνο, πανδούρα καὶ αὐλό.

Ἐκτὸς ἀπ' τὸν πατέρα του εὐτύχησε νὰ ἔχει δασκάλους στὴ μουσικὴ τὸν Θεόδωρο Βλάχο, πρωτοψάλτη τῆς μητροπόλεως Αἰγίου καὶ τὸν μουσικολόγο Κωνσταντῖνο Ψάχο, ἐπιστήθιο φίλο τοῦ πατέρα του, καθηγητὴ καὶ ἰδρυτὴ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ὁ ἴδιος σπούδασε τὸ 1930-34 καὶ πήρε Πτυχίον Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς με βαθμὸ «ἄριστα παμψηφεί». Παράλληλα σπούδασε φωνητικὴ μουσικὴ - τραγούδι, καὶ βιολί στὸ Ὁδεῖο Ἀθηνῶν με ὑποτροφία. Ἐπιδόθηκε ἰδιαίτερα στὸ Δημοτικὸ Τραγούδι καὶ ὑπῆρξε ἀπ' τοὺς πρῶτους ἐρμηνευτὲς στὰ προγράμματα δημοτικῶν τραγουδιῶν με συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων, ποὺ μεταδίδονταν ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν (περίοδος 1930-35).

Μετὰ τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του, καὶ παράλληλα με τὶς μουσικῆς του ἐνασχολήσεις στὸ Ὁδεῖο, γράφτηκε καὶ φοίτησε δύο χρόνια στὴν Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπ' τὴν ὁποία ἀπεχώρησε, κατὰ προτροπὴ τοῦ πατέρα του, γιὰ νὰ ἀφοσιωθῆ ὀλοκληρωτικὰ στὴ μουσικὴ λαογραφία καὶ μουσικολογία. Παρακολούθησε δύο χρόνια μαθήματα Λαογραφίας κοντὰ στὸν καθηγητὴ καὶ ἀκαδημαϊκὸ Γεώργιο Μέγα, με τὸν ὁποῖο συνεργάστηκε στὸ Λαογραφικὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ πολλὰ χρόνια.

Δίδαξε τρία χρόνια Βυζαντινὴ Μουσικὴ καὶ Ψαλτικὴ Τέχνη στὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ἀπ' τὸ ἔτος 1937 μέχρι προχθές, ὡς καθηγητῆς στὴ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν. Δίδαξε, ἀκόμα, ὡς διορισμένος καθηγητῆς Μουσικῆς στὴ Μέση Ἐκπαίδευση τὸ 1936, καὶ μέχρι τὸ 1951, σὲ διάφορα Γυμνάσια. Γιὰ τρία χρόνια δίδαξε Μουσι-

κὴ Παιδαγωγία στὴ Μαράσειο Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ στὸ Διδακταλεῖο μετεκπαιδεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων.

Χρημάτισε, κατὰ τὰ χρόνια τῆς νεότητός του, πρωτοψάλτης στοὺς ἱεροὺς ναοὺς ἀγίου Ἀνδρέου Αἰγίου, ἀγίου Νικολάου Γηροκομείου Ἀθηνῶν καὶ ἀγίας Βαρβάρας Ψυχικοῦ, ἀπὸ ὅπου μετακλήθηκε ὡς Πρωτοψάλτης καὶ Διευθυντῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1951, ἀπ' τὸν τότε βοηθὸ ἐπίσκοπο Ρωγῶν, τὸν κλεινὸ καὶ μακαριστὸ μητροπολίτη Κοζάνης κυρὸ Διονύσιο Ψαριανό. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα εἶναι σαρανταεπτὰ - σαρανταοκτὼ συναπτὰ ἔτη πρωτοψαλτίας! Πρόκειται γιὰ τὸ μακρότερο χρονικὸ διάστημα πρωτοψαλτίας στὰ ψαλτικὰ χρονικά.

Ἡ συγγραφικὴ καὶ ἐκδοτικὴ δραστηριότητά του ἀναφέρεται κυρίως στὴν Ἑλληνικὴ Μουσικὴ Λαογραφία καὶ συμπίπτει με τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του στὸ «Κέντρο Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας» τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 1954-1970. Ἄρθρα γιὰ τοὺς ρυθμοὺς τῶν ἐλληνικῶν χορῶν καὶ γιὰ μορφολογικὴ προσέγγιση τῶν ἡπειρωτικῶν τραγουδιῶν καὶ δίσκοι φωνογραφικοὶ με διάφορα ἐκκλησιαστικὰ μέλη, μονωδιακὰ καὶ χορωδιακὰ, καταγραφῆς στὸ πεντάγραμμο περισσοτέρων ἀπὸ χίλια πεντάκωσια δημοτικὰ τραγούδια, ποὺ ὁ ἴδιος εἶχε ἠχογραφήσει περιδιαβάζοντας τὴν εὐλογημένη ἐλληνικὴ ὑπαιθρο, καὶ τὸ μνημειώδες βιβλίο με τὰ 360 Ἑλληνικὰ Δημοτικὰ Τραγούδια, ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, καταγραμμένα στὸ πεντάγραμμο με ζηλευτὴν ἀκρίβεια, σὲ συνεργασία με τὸν καθηγητὴ Γ. Σπυριδάκη, καθὼς καὶ τὸ Λεύκωμα τῶν τριῶν δίσκων, γιὰ τοὺς ἑορτασμοὺς τῶν 150 χρόνων τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, εἶναι τὸ μέγα κληροδότημα ποὺ μᾶς ἀφήκε ὁ ἐθνικὸς αὐτὸς ἄνδρας. Ἄν ὅλα αὐτὰ τὰ κρεμάσουμε σὰν εὐχὰ ὄργανα σὲ μίαν νοητὴ ὑψικορμη καὶ εὐσκιόφυλλη δρυ, θὰ ἤχοῦν ὡς σύμφωνο θροῖσμα καὶ πάντεροπνο ἤχημα νὰ μᾶς ἀπαλύνουν τὴν ζωὴ μας σὲ χαλεποὺς καιροὺς ἀμουσίας!

* * *

Στὸν Σπύρο Περιστέρη ἀπονεμήθηκαν οἱ ἐξῆς τιμητικῆς διακρίσεις: 1. Τὸ «Χρυσὸν Μετάλλιον τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν» στὰ Ἱεροσόλυμα τὸ 1961, ἀπ' τὸν ἀείμνηστο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κυρὸ Βενέδικτο. - 2. Ὁ Ἀργυρὸς Σταυρὸς «ἐπὶ τῇ χιλιετηρίδι τοῦ Ἀγίου Ὁρους», στὴν Κοζάνη τὸ 1963, ἀπ' τὸν ἀείμνηστο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Ἀθηναγόρα.

Οἱ Ἀρχιγραμματεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Εὐθύμιος Ἀλεξανδρόπουλος, Γραμματεῦν, (Β' Γραμματεὺς), 1866-1868.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀγριλίοις Αἰγιαλείας κατὰ τὸ ἔτος 1822²². Ἐκάρη Μοναχὸς τὴν 20ην Νοεμβρίου τοῦ 1842 εἰς τὴν Μονὴν Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας²³. Διετέλεσε, ἀπὸ τῆς 23ης Ἰουλίου 1858 μέχρι τοῦ 1859, Σχολάρχης τῆς Ἀθωνιάδος, κατόπιν παρακλήσεως τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων²⁴, τὴν ὁποῖαν μετέφερε εἰς αὐτὸν ὁ Ἱεροδιάκονος

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 708 τοῦ ὑπ' ἀρ. 17 τεύχους.

22. Βλ. σχετικῶς Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσοστόμου, Ἡ ἐν Χαλκίδι ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευσις, Ἐκκλησία, τεύχ. 7-8, 1974, σελ. 184.

23. Α.Ι.Σ., Μοναχολόγια.

24. Α.Ι.Σ., Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, Ἄδεια - Ἀποδημιαί, Φάκελος 1,66.

Παῖσιος Ξενοφωντινός, καὶ προτροπῆς τοῦ Καθηγητοῦ αὐτοῦ Κ. Κοντογόνου. Τὸ 1859 προσελήφθη ὡς Β' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὸ 1860 διορίσθη Σχολάρχης τοῦ Ἱερατικοῦ

Τοῦ παν. ἀρχ. κ. Ἀγαθαγγέλου Κ. Χαραμαντιδῆ
Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἵπευθύνου τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς Δ.Ι.Σ.

Σχολείου Χαλκίδος. Κατὰ τὸ 1862 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ἀλλ' ἡ ἐκλογή δὲν ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Πολιτείας²⁵. Τὸ 1866 μετετέθη, καὶ πάλιν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ Β' Γραμ-

25. Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσοστόμου, ἔνθ. ἀν., σελ. 184.

– 3. Ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, στὴν Ἀθήνα τὸ 1974, ἀπ' τὸν ἀείμνηστο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κυρὸ Νικόλαο τὸν Ε'.
– 4. Εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἀναμνηστικὸ μετᾶλλιο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 1900ῆς ἐπετείου τῆς ἐλευσεῶς του εἰς τὴν Ἑλλάδα», τὸ 1951. – 5. Ἐπαινος καὶ εὐαρέσκεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν 30ετῆ ψαλτικὴ σταδιοδρομία του στὸν μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν Ἀθηνῶν. – 6. Δίπλωμα τιμῆς ἐκ μέρους τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν «Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός», στὴν Ἀθήνα. – 7. Δίπλωμα τιμῆς ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ εἰδικὴ τελετὴ γιὰ τὴν ψαλτικὴ του προσφορά. – 8. Εὐαρέσκεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ τὸ ἔργο του στὸ «Κέντρο Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας». – Καί, 9. Δίπλωμα «ἐν μεμβράνῃ» τοῦ ἐπιτίμου Διδάκτορος τοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν εἰδικὴ τελετὴ ἀναγορεύσεώς του τὴν 4 Ἰουνίου 1996, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀνώτατη διάκριση καὶ μαζὶ τὴν εἰσέλευσίν του στὴν ἀκαδημαϊκὴ οἰκογένεια. Τὸ σχετικὸ «Ψήφισμα τοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν τῆς τῶν Φιλοσόφων Σχολῆς», διαζωγραφίζει τὸν ἄνδρα μὲ τὴν ἀκόλουθη διατύπωση:

«... Ἐδοξεν ὁμοθυμῶς τῷ Τμήματι ἐπειδήπερ Σπυρίδων Δ. Περιστέρης, ἀνὴρ ἐνέκτης, θεωρητικῆς μουσικῆς παιδείας εὐμοιρησας, φιλόκαλος ὢν καὶ σεμνὸς τοῖς τρόποις, καλῶν ἀκουσμάτων ἐμπλεως, πολλὰ τῶν τοῦ δήμου ἁσμάτων ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος

ἐρευνητῆς γενόμενος ἐν τῇ τῶν Ἀθηνῶν Ἀκαδημείᾳ συνελέξατο καὶ μουσικοῖς σημείοις κατέγραψεν, οὐ παύεται δὲ μελετῶν καὶ ἐκδιδοὺς ἔργα εὐκαρπα, τῆς δὲ μουσικῆς ἀρετῆς, ἧς ἡ κτῆσις ἀκιδόλως μάλιστα αὐξανομένη πλούτου πολλοῦ κρείττων ἐστί, ἀριστος κάτοχος ἐγένετο, ὡς πρῶτος δὲ ψάλτης ἐν τῷ Ἀθήνησι Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐν ἔτεσι πενήτηντα ἄσματος καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς τὰς τῶν Χριστιανῶν ψυχὰς παραθήγει εὐφώνως καὶ ἐμμελῶς ἄδων, ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ τῆς Τέχνης τῆς Μουσικῆς διδάκτορα ἐπίτιμον ἀναδειξαι, τὸ δὲ ψήφισμα τότε ἐν μεμβράνῃ ἀναγράψαι καὶ τὸν τοῦ Τμήματος Πρόεδρον ἐν τῇ αἰθουσῇ τῇ Μεγάλῃ ἀναγνόντα καὶ τὰς τιμὰς ἀνειπόντα ἐπίδουσαι αὐτῷ, ἧ ἂν ἡμέρα ἢ ἀναγόρευσις γένηται, καθ' ἃ νενόμισται».

* * *

Τώρα, σεβαστὲ καὶ μειλίχιε Διδάσκαλε, Πρωτοψάλτα, Φίλε, μακαρίτα Σπύρο Περιστέρη, μὲ τὴν εἰσέλευσίν σου στὸν ἄλλο κόσμον τῶν πνευμάτων καὶ στοὺς ὑπερουράνιους χώρους, μᾶς τὰ ἀφήνεις ὅλα αὐτὰ ἐδῶ, ὅσα ἐσὺ ἀπλόχερα μᾶς χάρισες καὶ ὅσα, λίγα, ἐμεῖς, ἡ πνευματικὴ ἡγεσία, σοῦ προσφέραμε, καὶ παίρνεις μαζὶ σου τὴν ψυχὴ σου καὶ τὴν ἀρχοντικὴ πρωτοψαλτικὴ παρησία σου νὰ ψέλνεις καὶ νὰ συμψέλνεις μὲ τοὺς ἀγγέλους ἀσίγητα, καὶ εἰδικὰ μὲ τὰ χερουβὶμ, «τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον»! Γιὰ πολὺ καιρὸ θὰ στρέφουμε τὰ ὦτα μας νὰ ἐνωτιζόμαστε τὴν φωνὴν σου ἀπ' τὸ ὑπερέραν. Αἰωνία ἡ μνήμη σου!

ματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1868 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Καλαβρυτών καὶ Αἰγιαλείας καὶ ἐχειροτονήθη τὴν 29ην τοῦ αὐτοῦ μηνός²⁶. Ἐκοιμήθη τὴν 22ην Ἀπριλίου τοῦ 1889.

Ἀβέρκιος Λαμπίρης, 1868-1872.

Ἐγεννήθη ἐν Βλασία Καλαβρυτών. Ἐκάθη Μοναχὸς τὴν 6ην Ἰουνίου τοῦ 1842 εἰς τὴν Μονὴν Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας²⁷. Ἐσπούδασε Θεολογίαν εἰς Ἀθήνας καὶ Εὐρώπην καὶ ἐξελέγη τὸ 1874, κατόπιν δωροδοκήσεως δύο ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη, τῶν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰωάννου Βαλασοπούλου καὶ Δικαιοσύνης Βασιλείου Νικολοπούλου, Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλείας. Ἀποκαλυφθεὶς τῆς σιμωνίας ἢ Κυβερνήσεως παρητήθη καὶ ἡ Σύνοδος ἐπέβαλε εἰς τὸν Ἀβέρκιον πρόστιμον διπλάσιον τῆς δωροδοκίας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατ' ἀρχάς, δὲν ἐχαρακτήρισε τὴν πράξιν ὡς σιμωνίαν. Ὅταν ὅμως οἱ Πατρῶν καὶ Ἡλείας Ἀβέρκιος, Ἀργολίδος Καλλίνικος Τερζόπουλος, Μεσσηνίας Στέφανος Ἀργυριάδης, Κεφαλληνίας Σπυριδῶν Κομποθέκρας, πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, παρητήθησαν, ἡ Σύνοδος, τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1878, τοὺς ἐχαρακτήρισεν ὡς σιμωνιακοὺς, τοὺς ἀπῆλλαξε πάσης ἄλλης ποινῆς καὶ τοὺς ἐπέτρεψεν πᾶσαν ἱεροπραξίαν, ὡς καὶ νὰ φέρουν τὸν τίτλον τοῦ πρώην. Ἐκοιμήθη εἰς Πειραιᾶ τὸ 1912.

Νικηφόρος Καλογεράς, 1873-1875.

Ἐγεννήθη ἐν Σπέτσαις τὸ 1835. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴν καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετέβη εἰς Κάϊρον καὶ ἐδίδαξε εἰς τὴν ἐκεῖ Πατριαρχικὴν Σχολὴν. Ἐν συνεχείᾳ ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν δι' εὐρυτέρας σπουδᾶς. Τὸ 1868 διωρίσθη ὡς Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτε οἱ Βούλγαροι ἐκλήθησαν σχισματικοί. Τὸ 1883 ἐξελέγη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλείας. Ἐτεροὶ συνυποψήφιοι ἦσαν ὁ Ἀρχιμ. Ἱερώνυμος Μυριανθέας, πρώην Καθηγητὴς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἐφημέριος τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος

καὶ ὁ Ἀρχιμ. Σωκράτης Κολιάτσος, πρώην Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Τὸ 1885 ὑπέβαλε, διὰ λόγους ὑγείας, τὴν παραίτησίν του. Ἐκοιμήθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1896.

Λαμασκηνὸς Χριστόπουλος, 1876-1882.

Ἐγεννήθη εἰς Διακοπτὸν Αἰγιαλείας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Προλύτης τῆς Θεολογίας. Ἐξελέγη, τὸ 1886, Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλείας. Ἐτεροὶ συνυποψήφιοι ἦσαν ὁ Ἀρχιμ. Προκόπιος Οἰκονομίδης καὶ ὁ Ἀρχιμ. Κωνσταντῖος Παπαδόπουλος. Ἐκοιμήθη τὸ 1892.

Λαμασκηνὸς Παπασπυρόπουλος, 31 Ἰανουαρίου 1883²⁸-18 Μαΐου 1884²⁹.

Προλύτης τῆς Θεολογίας. Ἐπροτάθη διὰ τὴν Μητρόπολιν Γυθείου καὶ Οἰτύλου. Δὲν ἐνεκρίθη ἢ ὑποψηφιότης αὐτοῦ³⁰.

Προκόπιος Οἰκονομίδης, 1884-1887.

Ἐγεννήθη εἰς Δουμενὰ Καλαβρυτών τὸ 1837. Εἰσήχθη ὡς δόκιμος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεγάλου Σπηλαίου μαθητεύσας παρὰ τῷ λογίῳ αὐτοῦ συγγενεῖ Ἱερομονάχῳ Διονυσίῳ. Ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ μετέβη, πρὸς εὐρυτέρας σπουδᾶς, τὸ 1867, εἰς Μόσχαν, ὡς ὑπότροφος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ', Γερμανίαν (Χαϊδελβέργην) καὶ Γενεύην. Τὸ 1880 ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας διωρίσθη ὡς ὑφηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῶν Δογμάτων εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν. Τὸ 1883 διωρίσθη ὡς Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ δὲ 1891 τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν Δογμάτων, διδάσκων ἅμα Πατρολογία καὶ Ἀπολογητικὴν. Ἐξελέγη, τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1896, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν. Ἡ χειροτονία αὐτοῦ ἐγένετο εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1896, προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας Παρθενίου (Ἀκύλα)³¹. Τὴν 3ην Νοεμβρίου τοῦ 1901 παρητήθη ἐκ τοῦ θρόνου, λόγῳ τῶν «εὐαγγελικῶν» ταραχῶν καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν Μονὴν Φανερωμένης. Ἐκοιμήθη τὴν 4ην Ἰουλίου 1902.

28. Α.Ι.Σ., Πρακτικὰ Ἱερᾶς Συνόδου, 8.5.1881-10.6.1883.

29. Α.Ι.Σ., Πρακτικὰ Ἱερᾶς Συνόδου, 13.6.1883-5.3.1886.

30. Α.Ι.Σ., Φάκελος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου, Ἐπισκοπικά.

31. Ἱερὸς Σύνδεσμος, 17.10.1896, ἀριθ. 99, σελ. 3-4, 24.10.1896, ἀριθ. 10, σελ. 1.

26. Α.Ι.Σ., Φάκελος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτών καὶ Αἰγιαλείας, Ἐπισκοπικά.

27. Α.Ι.Σ., Μοναχολόγια.

Κωνστάντιος Παπαδόπουλος, 1888.

Ἐγεννήθη εἰς χωρίον Δούσια Κορινθίας. Τὸ 1864 ἐκάρη Μοναχὸς εἰς τὴν Μονὴν τῆς Φανερωμένης Κορινθίας³².

Γεννάδιος Παναγιωτόπουλος, 1889-1890.

Ἐκάρη μοναχὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας. Ὑπηρέτησεν ὡς Καθηγητῆς τοῦ ἐν Αἰγίῳ Γυμνασίου. Ἐξελέγη, τὸ 1894, Μητροπολίτης Ἄρτης. Ἐνδιεφέρθη κυρίως διὰ τὴν ἴδρυσιν ἱερατικῆς σχολῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπέτυχεν. Ἐκοιμήθη τὸ 1911.

Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης, 1890-1892.

Ἐγεννήθη τὸ 1829 ἐν Χαλκιανίκοις Καλαβρύτων. Εἰς νεαρὰν ἡλικίαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεγάλου Σπηλαίου. Ἀκολούθως ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν καὶ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε διδάσκαλος τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὰ δύο τότε Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ Διάκονος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ³³. Διωρίσθη ὡς Γραφεὺς καὶ ἐν συνεχείᾳ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ δὲ 1867 διευθυντῆς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Χαλκίδος. Τὸ 1868 ἡ Πολιτεία διώρισεν αὐτὸν Γενικὸν Ἐξαρχὸν πρὸς ἐξέλεξιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Μονῶν τοῦ Κράτους. Ἐπροτάθη ὡς ὑποψήφιος διὰ διαφόρους ἐπισκοπικὰς ἔδρας, ὡς καὶ διὰ τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν, ὅτε ἐξελέγη ὁ Προκόπιος Οἰκονομίδης. Τὸ 1899, εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν, ἐξελέγη Μητροπολίτης Κορινθίας. Τὸ 1917, λόγῳ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀνάθεμα, κατεδικάσθη ἐρήμην, λόγῳ ἀσθενείας, εἰς τρίμηνον ἔκπτωσιν. Ἐκοιμήθη τὴν 26ην Φεβρουαρίου 1918.

Γεννάδιος Παναγιωτόπουλος, 1892-1894.**Σωφρόνιος Παπαπαναγιώτου, 1894-1895.**

Ἐγεννήθη εἰς χωρίον Παπατσούκα Καλαβρύτων. Ἐκάρη Μοναχὸς, τὸ 1868, εἰς τὴν Μονὴν Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας³⁴.

32. Α.Ι.Σ., Μοναχολόγια.

33. Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσοστόμου, ἐνθ. ἀν., σελ. 184.

34. Α.Ι.Σ., Μοναχολόγια.

Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης, 1896-1899.**Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος, 1899.**

Ἐγεννήθη εἰς Ἅγιον Νικόλαον Καλαβρύτων τὸ 1865. Ἐκάρη Μοναχὸς τὴν 21ην Αὐγούστου τοῦ 1885 εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου³⁵. Ἐν συνεχείᾳ ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Ἀργολίδος Νικάνδρου καὶ ἐφοίτησε εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Μετέβη ἀκολούθως εἰς τὴν Γερμανίαν, διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ τὴν Φιλοσοφίαν. Ἀνεκηρύχθη Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ὑποβληθείσης ἐναίσιμου αὐτοῦ διατριβῆς «*Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα ἀπολογία ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος καὶ ὁ κατὰ Ἑλλήνων λόγος Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου*». Διετέλεσε διδάσκαλος τῶν θρησκευτικῶν εἰς τοὺς βασιλόπαιδας καὶ ἱεροκήρυξ τοῦ Στόλου. Ἐξελέγη, τὸ 1907, Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου. Ἐκοιμήθη τὴν 16ην Μαρτίου 1929.

Εὐθύμιος Καμβαθᾶς, 1900-1901.

Ἐγεννήθη ἐν Θίσβῃ Λεβαδειᾶς τὸ 1848. Ἐνεγράφη εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν καὶ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Μετέβη δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Λειψίας καὶ τῆς Ἐρλάγγης καὶ ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας. Διωρίσθη ὡς Ἱεροκήρυξ τῶν Μητροπόλεων Μεσσηνίας, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Κατὰ Μάϊον τοῦ 1900 διωρίσθη Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐξελέγη, τὴν 8ην Ἰουλίου τοῦ 1901, Μητροπολίτης Κυθήρων. Ἐκοιμήθη τὴν 14ην Μαρτίου 1915.

(Συνεχίζεται)

35. Α.Ι.Σ., Μοναχολόγια.

Προεβ. Βασιλείου Θεομοῦ (θεολόγου, παιδοψυχιάτρου), **ΟΜΟΙΟΠΑΘΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, Ζητήματα Ποιμαντικῆς Αὐτοσυνειδησίας**, Α' ἔκδοσις, σχῆμα 14X21 ἑκατ., σσ. 88.

Πτυχῆς καὶ προβληματισμοὶ γύρω ἀπὸ τὸ χαρακτῆρα τοῦ κληρικοῦ, τὴν ἐξουσία καὶ τὴν διακονία του στὴν Ἐκκλησία, τὶς ψυχολογικὲς παραμέτρους κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ποιμαντικοῦ του ἔργου καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα κείμενα ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου. Ἐξώφυλλο σὲ τετραχρωμία, μὲ ψηφιδωτὴ παράσταση τῆς Ἀναλήψεως (Νέας Μονῆς Χίου).

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ*

Τὰ ἰσχύοντα κείμενα ψηφισμάτων καὶ συναφῆ συνοδευόμενα ἔγγραφα πὸν παραπέμπουν σὲ θέματα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα εἶναι:

Α. Ψήφισμα τῆς 29/2/96 σχετικὰ μὲ τὶς σέκτες στὴν Εὐρώπη. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο:

– Ἐχοντας ὑπόψη τὴν εὐρωπαϊκὴ σύμβαση γιὰ τὴν προστασία τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνθρώ-

Τοῦ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗ***

Ἄρχοντος Μ. Ὑπομνηματογράφου
τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

που καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, τῆς 4ης Νοεμβρίου 1950.

– Ἐχοντας ὑπόψη τὴ Συνθήκη γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, συγκεκριμένα δὲ τὸ ἄρθρο ΣΤ, παράγραφος 2, τὸ ἄρθρο Κ1 παράγραφοι 2. 5. 6. 7 καὶ 9 καθὼς καὶ τὸ ἄρθρο Κ3.

– Ἐχοντας ὑπόψη τὸ ψήφισμά του τῆς 8ης Ἰουλίου 1992 σχετικὰ μὲ ἕναν εὐρωπαϊκὸ χάρτη γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ.

– Ἐχοντας ὑπόψη τὴ σύσταση 1178 (1992) τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης σχετικὰ μὲ τὶς σέκτες καὶ τὰ νέα θρησκευτικὰ κινήματα κ.λπ. «ἀποφασίζει».

Β. Ψήφισμα: Γιὰ κοινὲς ἐνέργειες τῶν κρατῶν μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ὅσον ἀφορᾷ παραβάσεις τῶν νόμων ἐκ μέρους νέων ὁργανώσεων πὸν κινοῦνται κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο:

– Δεχόμενο τὴν ἀρχὴ πὸν κατοχυρώθηκε στὸ ἄρθρο 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης γιὰ τὴν Προστασία τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

– Ἐχοντας ὑπόψη τὴ Συνθήκη ΕΟΚ καὶ ἰδιαίτερα τὸ ἄρθρο 220.

– Ἐχοντας ὑπόψη τὸ Διεθνὲς Ἔτος Νεότη-
τας 1985.

– Ἐχοντας ὑπόψη τὶς προτάσεις ψηφίσματος σχετικὰ μὲ τὴν ἀναταραχὴ πὸν προκαλεῖται ἀπὸ τὴν Ἐνωτικὴ Ἐκκλησία τοῦ Sun Myung Moon's (ἔγγρ. 1-2/82).

Τὶς δραστηριότητες τῆς Ἐνωτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Sun Myung Moon's (ἔγγρ. 1-109/82).

– Ἐχοντας ὑπόψη τὴν ἐκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος, Πολιτισμοῦ, Παιδείας, Πληροφοριῶν καὶ Ἀθλητισμοῦ καὶ τὴ γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ἐπιτροπῆς (ἔγγρ. 1-47/84) κ.λπ. ἀποφασίζει.

Γ. Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, Κοινοβουλευτικὴ Συνέλευση 1 Ἰουνίου 1994, Ἐντυπο Νο 7095. Ἀνακοίνωση τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν. (Συμπληρωματικὴ ἀπάντηση στὴν Σύσταση 1202/1993 ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς σὲ μίᾳ δημοκρατικῆ κοινωνία). Υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν τὴν 24η Μαΐου 1994 κατὰ τὴν 513ην Σύνοδο τῶν Μονίμων Ἀντιπροσώπων.

Ἐκθεση BERGER (PE 264, 662),

ἔγγρ. Α4-408/98

«Τὰ κράτη μέλη καὶ τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης θὰ πρέπει σύμφωνα μὲ τὴν πρόταση ψηφίσματος, νὰ παρεμβαίνουν μόνον ἐπὶ προβληματικῶν καταστάσεων πὸν συνδέονται μὲ τὴ δραστηριότητα ὀρισμένων αἰρέσεων, ἐφόσον πλήττεται ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀκεραιότητα ἢ ἀκόμη καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ θέση ἐνὸς πολίτη. Ἡ Ἐπιτροπὴ Πολιτικῶν Ἐλευθεριῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων ζητεῖ ἀπὸ τὰ κράτη μέλη νὰ ἐπεξεργασθοῦν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν στὸ πλαίσιο τῶν ἀρμοδιοτήτων τους σαφῆ κριτήρια καὶ ἐλάχιστες προϋποθέσεις στὴν πολιτικὴ χορήγησης ἐνισχύσεων καὶ ἐπιχορηγήσεων καὶ νὰ ἐπιβάλλουν κυρώσεις κατὰ μελῶν αἰρέσεων μόνον σὲ περίπτωση μεμονωμένων παράνομων δραστηριοτήτων. Τὰ κράτη μέλη καλοῦνται νὰ ξεκινήσουν ἀμερόληπτες ἐκστρατείες πληροφόρησης, ἐνημέρωσης καὶ διαβούλευσης, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς νέους καὶ τὶς οἰκογένειες, νὰ ἐφαρμόσουν ἀποτελεσματικὰ τὶς ὑφιστάμενες νομικὲς διατάξεις καὶ τὰ νομικὰ μέσα καὶ νὰ ἐξετάσουν κατὰ πόσον ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς διατάξεις στοὺς τομεῖς τοῦ συνεταιρικοῦ, φορολογικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαίου, ὥστε νὰ προστατεύονται οἱ πολῖτες ἀπὸ παράνομες δραστηριότητες.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 711 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχους.

Στὸ πλαίσιο τῆς ἀρμοδιότητάς της, καλεῖται καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσει, ἐὰν ὑφίσταται ἀνάγκη νὰ προστατευθοῦν οἱ καταναλωτὲς ἀπὸ περιπτώσεις ἀπάτης, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἐμπορικὲς ὑπηρεσίαις ποὺ προσφέρονται καὶ ἀπὸ αἱρέσεις στὴν καλούμενη «ψυχο-ἀγορᾶ» καὶ ἐὰν ὑφίστανται κενὰ στὴν εὐρωπαϊκὴ νομοθεσία. Οἱ εἰδικευμέναι στὴν προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ΜΚΟ θὰ πρέπει νὰ ἀναλάβουν καὶ νὰ ὑποστηρίξουν ἐνημερωτικὲς καὶ συμβουλευτικὲς δράσεις, ὥστε νὰ παρέχεται σὲ κάθε ἄτομο ἢ δυνατότητα νὰ μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει ἐλεύθερα γιὰ τὴν ἐνταξίη του σὲ μία αἴρεση καὶ νὰ μπορεῖ νὰ τὴν ἐγκαταλείπει ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇ. Τέλος, ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὰ κράτη μέλη θὰ πρέπει νὰ ἐνισχύσουν τὶς ΧΚΑΕ, στὸ πλαίσιο τῶν προγραμμάτων Phare καὶ Tacis, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς αἱρέσεις κατὰ τρόπο ποὺ θὰ συνάδει μὲ τὸν σεβασμὸ τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων καὶ νὰ δημιουργήσουν ὄργανα πληροφόρησης, ἐνημέρωσης καὶ διαβούλευσης».

Σχόλιο καὶ Παρατηρήσεις

Δὲν πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς νομικὸς προκειμένου νὰ συμπεράνει ὅτι ἡ ἔκθεση Berger εἶναι ἓνα κείμενο ποὺ στερεῖται ἐκ πρώτης ὄψεως συνοχῆς, ἐκ τῆς ὅλης δὲ διατυπώσεώς του δὲν ὀδηγεῖ σὲ προτάσεις ποὺ νὰ καταλήγουν σὲ νομικὲς διατυπώσεις.

Σὲ μία ἀπόπειρα τακτοποιήσεως τῶν ὅσων ἀναφέρονται στὴν ἔκθεση Berger διαπιστώνεται ὅτι ἡ ὅλη δομὴ τῆς προσομοιάζει περισσότερο πρὸς τὴν ρύθμιση ἐμπορικῶν θεμάτων ἢ φύση τῶν ὁποίων θεωρεῖται μάλιστα πολὺ ἐπικίνδυνος γιὰ τοὺς χρήστες, καὶ καλεῖ τὰ μέλη καὶ τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως νὰ παρεμβαίνουν μόνον ἐπὶ προβληματικῶν καταστάσεων ποὺ συνδέονται μὲ τὴν δραστηριότητα ὀρισμένων αἱρέσεων.

Φαίνεται ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ἀσφαλῶς θὰ εἶχε ὑπ' ὄψη τῆς καὶ ὄχι ἀορίστως ὡς ἀναφέρεται, συγκεκριμέναις περιπτώσεις ποὺ ἀφοροῦν σὲ αἱρέσεις ποὺ «ὀδηγοῦν σὲ κίνδυνο τὴν σωματικὴ, κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ θέση τοῦ πολίτη».

Τίνος πολίτη; Τοῦ πιστοῦ πρὸς τὴν αἴρεση ἢ τῶν «πολιορκουμένων» ἀπὸ τὸν προσηλυτισμὸ Ὁρθοδόξων πιστῶν;

Ἡ Ἐπιτροπὴ Πολιτικῶν Ἐλευθεριῶν καὶ

Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων ζητεῖ ἀπὸ τὰ κράτη μέλη, ἀναφέρεται, νὰ ἐπεξεργασθοῦν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν σαφῆ κριτήρια κατὰ μελῶν αἱρέσεων «μόνο» σὲ περίπτωση παρανόμων δραστηριοτήτων.

Ἄρα στὴν Ἑλλάδα ὅπου κριτήριο εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας, κάθε αἱρετικὴ δραστηριότητα δὲν εἶναι ἔκνομος; Τί ἐννοεῖ ἡ ἔκθεση ὅταν ἀναφέρεται σὲ «παράνομες δραστηριότητες» ὅταν τὸ σύνολο τῶν ἐπιδιώξεων μιᾶς αἵρεσης εἶναι ἀντισυνταγματικό; Περιτευεῖ ἢ ἀναφορὰ σὲ «παράνομες μεμονωμένες» δραστηριότητες ἐφ' ὅσον, διαπιστωμένης τῆς παρανομίας, αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' ἐγκλήση δίδωκεται ὁ παρανομῶν.

Συνεχίζει ὁμως ὑποπτα καὶ συγκεκαλυμμένα σὲ ἄλλο αὐτῆ τῆ φορὰ χωρὸς, τὸ κείμενο, προτρέποντας τὰ κράτη μέλη νὰ ξεκινήσουν «ἀμερόληπτες» (ἐκ τοῦ πονηροῦ τίθεται) «ἐκστρατεῖες πληροφόρησης, ἐνημέρωσης καὶ διαβούλευσης, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς νέους καὶ τὶς οἰκογένειαις», προκειμένου νὰ ἐφαρμόζουν «τὶς ὑφιστάμενες νομικὲς διατάξεις» καὶ μάλιστα καλεῖ τὰ κράτη μέλη νὰ ἐξετάσουν «κατὰ πόσον» οἱ κείμεναι διατάξεις καλύπτουν τομεῖς ὅπως τοῦ συνεταιρικοῦ, φορολογικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαίου, «ὥστε νὰ προστατεύονται οἱ πολῖτες ἀπὸ τὶς παράνομες δραστηριότητες» καὶ ἐρωτᾶται, τίνων αἱρέσεων; Οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς ἀνησχοῦν ἰδιαίτερος:

Πρῶτον, διότι προφανῶς ὁ συντάκτης τῆς Ἐκθέσεως ἔχει ἀσφαλῶς προχωρημένα δεδομένα κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ αἱρέσεις κάθε ἄλλο παρὰ στὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ὀδηγοῦν.

Δεύτερον, γιὰ ποιὸ λόγος διατυπώνονται κατηγορίαι κατὰ κράτους μέλους ὅταν ἀκριβῶς ἐπαγρυπνεῖ ὥστε οἱ αἱρέσεις ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ψυχροφθόρο ἀποστολὴ νὰ μὴ δημιουργήσουν μείζονα θέματα, πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅσα ἡ ἔκθεση ἀναφέρει καὶ ποὺ ἀνάγονται στὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας;

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε σχολιασθέντων ὀρθῶς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ὑπὲρ τῶν νέων ἐκδηλώνεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἐκθεση Berger νομιμοποιεῖται καὶ καλύπτεται πλήρως.

Τὸ ὅτι εὐρισκόμεθα σὲ μία περίοδο ὅπου τὰ πάντα ἀνατρέπονται δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ὅταν ὁμως ἡ ἀνατροπὴ γίνεται προσπάθεια νὰ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

«Ἡ ἐν Χριστῷ ἐπισκοπικὴ Ἀδελφότης»

Ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἄρχισαν τὴν βὴν Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. καὶ ἐπερατώθησαν σήμερον στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο οἱ ἐργασίες τῆς συγκληθείσης Ἱεράς Συνόδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σύγκλησις αὐτῆ, ὡς ὑπεγράμμισεν ὁ Μακαριώτατος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν ἐνώπιον τῆς Ἱεράς αὐτῆς Συνόδου πολυπτυχη καὶ πολυδιάστατη εἰσαγωγικὴ ὁμιλία Του, παρουσίασε συγκεντρωμένην «τὴν ἐν Χριστῷ ἐπισκοπικὴν μας Ἀδελφότητα, ἀπαρτιζομένην ἀπὸ πολλοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας πρεσβύτες, ποὺ ἔχουν ἀναλώσει τὶς δυνάμεις των στὴ διακονία τοῦ ἀγιωτάτου θελήματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποτελοῦν πολύτιμο κεφάλαιο ἐκκλησιαστικῆς παρακαταθήκης γιὰ τοὺς νεωτέρους, ποὺ ὀφείλουμε πρὸς αὐτοὺς τιμῆ, σεβασμὸ καὶ ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους ὠρίμους Ἀδελφοὺς Ἱεράρχες, ποὺ ἔχουν ὅλοι τὴν συνείδηση τοῦ χρέους των στὸ ἔπακρον καλλιεργημένη, ποὺ ἐργάζονται φιλότιμα καὶ ἀποδοτικὰ στὸ γεώργιό τους καὶ ποὺ

μετέχοντες τῶν συνελεύσεων τῆς Ἱεραρχίας, μὲ γνήσια ἐκκλησιολογικὴ συνείδηση ἐκκλησιαστικοῦ Ποιμένα, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίπνοια τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, ἐκπληρώνουν ἓνα ὑπέροστο χρέος ἀπέναντι στὴν ὅλη Ἐκκλησία, τὴν τοπικὴ καὶ τὴν οἰκουμενικὴ, ἐπιμερίζοντες μεταξὺ των τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν, μὲ ἐνότητα καὶ εἰρήνη, μὲ ἡπιότητα καὶ συνεργασία, μὲ σοφία καὶ δύναμη, ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας».

«Δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητεῖται ὁ θεσμικὸς ρόλος»

Στὴν ἰδίᾳ εἰσηγητικὴ Του ὁμιλία ἐνώπιον τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ἀφοῦ ἐπεσημάνεν ὅτι τὰ μέλη Αὐτῆς ἔχουν ἐπιδείξει ἔναντι Αὐτοῦ ὡς νέου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «παραδειγματικὴ συμπεριφορὰ ἀναγνώρισης, τιμῆς, ἀκόμη καὶ σεβασμοῦ ἐν ὀνόματι τῆς σεβασμίας παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς ἐν αὐτῇ ἐνότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν θεσμῶν», προσέθεσεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

ὠραιοποιεῖται, ὀριοθετεῖται καὶ ὀροθετεῖται ὑπόπτως, τότε ἐπιβάλλεται ὅπως μετὰ σχολαστικότητος ἐρευνᾶται ἡ ἐπιχειρουμένη ἀνατροπὴ, ἡ ἔκτασις καὶ ὄντως οἱ συνέπειές της.

Ἀκόμη καὶ στὴν σύγχρονη Διευθυντικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοὺς ἐκτελεστικοὺς αὐτῆς Μάνατζερ, καὶ τὰ ἄλλα Στελέχη τῶν Ἐπιχειρήσεων, εἶναι ἄγνωστος ὁ ὅρος «ψυχο-ἀγορὰ» ποὺ εἰσάγεται μὲ τὴν ἔκθεσις Berger. Μάλιστα κατὰ τρόπο «καλοκάγαθο» καλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ «νὰ ἐξετάσει ἐὰν ὑφίσταται» ἀνάγκη νὰ προστατευθῶν οἱ καταναλωτές, ἀπὸ περιπτώσεις ἀπάτης (ὑπάρχει ὁ ποινικὸς νόμος) ποὺ προσφέρονται ἀπὸ αἱρέσεις (κάτι θὰ γνωρίζει ὁ συντάκτης τῆς Ἐκθέσεως) στὴν καλουμένη «ψυχο-ἀγορὰ» καὶ ἐὰν ὑπάρχουν «κενὰ» στὴν Εὐρωπαϊκὴ Νομοθεσία.

Πρόκειται περὶ Ἐκθέσεως ἐκ τοῦ πονηροῦ ἢ τὸ ὀλιγότερο ὀφειλομένης σὲ ἀνεπάρκεια τοῦ συντάκτη, ὅποτε τίθεται θέμα σοβαρότητος τῶν νομοθετουμένων, πλεον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Ὑπὸ τὴν ἔννοια καταναλωτῆς νοεῖται ὁ προ-

μηθευτῆς προϊόντων ἢ ὁ χρήστης πωλουμένων ὑπηρεσιῶν. Τί συμβαίνει ἄραγε ἐδῶ;

Ὅπως καὶ νὰ ἔχει τὸ ζήτημα, παρέχεται ἡ εὐχέρεια σὲ κάθε κράτος μέλος νὰ ἐρμηνεύσει κατὰ περίπτωσις τὶς ὁδηγίες, τὶς ἀνησυχίες καὶ τὶς νοθεσίες τῆς Ἐκθέσεως Berger καὶ νὰ προχωρήσει σὲ παρεμβάσεις, ἐφαρμογές, ἐκστρατείες καὶ πληροφόρησης, κάλυψης κενῶν νόμου, «ὥστε νὰ παρέχεται σὲ κάθε ἄτομο ἢ δυνατότητα νὰ μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει ἐλεύθερα γιὰ τὴν ἔνταξή του σὲ μία αἴρεση καὶ νὰ μπορεῖ νὰ τὴν ἐγκαταλείπει ἐὰν τὸ ἐπιθυμεῖ».

Ἄρα ἐπαφίεται ἀπὸ τὴν Ἐκθεσις Berger τὸ δικαίωμα στὸ κράτος μέλος καὶ τὴν Ἐκκλησία του, πρωτίστως ὡς ἀρμοδίου φορέως, τὸ δικαίωμα νὰ πληροφορήσει τοὺς πιστοὺς καὶ νὰ εἰσηγηθεῖ τὴν κάλυψη πράγματι τῶν νομικῶν κενῶν ὅπου ὑπάρχουν καὶ ἡ ἔλλειψη τῶν ὁποίων ἀφήνει ἀκάλυπτους τοὺς πιστοὺς - καταναλωτῆς ἔναντι τῶν ψυχοφθόρων καὶ ἀντικαταναλωτικῶν συνηθειῶν.

(Τέλος)

«Τὴν περινούστατη αὐτὴ στάση σας ἐκτιμᾶμε κατ' ἀξίαν καὶ ὑποσχόμεθα νὰ στηριχθούμε ἐπ' αὐτῆς γιὰ νὰ οἰκοδομήσουμε ὅλοι μαζί τὸ νέο πρόσωπο τῆς ἐσωτερικῆς δυνάμεως μας, ποὺ ἐκδηλώνεται πρὸς τὰ ἔξω εὐεργετικὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ τιμὴ ἄλλωστε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὡς πρὸς τὸν Πρῶτον μεταξὺ ἴσων, εἶναι κανονικὴ ὑποχρέωση ποὺ ἔχει καὶ πρακτικὲς προεκτάσεις. Συμφέρει ὅλη τὴν Ἐκκλησία νὰ εἶναι ὁ Πρῶτος τῆς σὲ θέση νὰ διεκδικεῖ τὰ δίκαιά της, περιβαλλόμενος ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν του καὶ τοῦ λαοῦ, νὰ ὁμιλεῖ ἀπὸ θέσεως ἰσχύος πρὸς τοὺς ἐναντιούμενους στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ προβάλλει μετὰ ἰσχύος τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνους. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἤμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ κρίνεται γιὰ τὶς πράξεις καὶ παραλείψεις του, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ ἀμφισβητεῖται ὁ θεσμικὸς ρόλος του. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ Ἐκκλησία στὸ σύνολό της εἶναι ἱερὴ παρακαταθήκη τῆς ἱστορίας τοῦ Γένους μας. Ὡς ὁ ἐλάχιστος ἐν ἀδελφοῖς ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πόλεως τῆς ἐπάνω ὄρους κειμένης, ὁ Προκαθήμενος ὀφείλει νὰ δίδει τὸ παράδειγμα τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς θυσίας, ὡς ὁ πρὸ ὀλίγου καιροῦ τιμηθεὶς Νεομάρτυς ἅγιος Χρυσόστομος Ἐπίσκοπος Σμύρνης. Ἀπὸ τὴν θέση του ἐπίσης ὁ Πρῶτος εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, φωνὴ παραμυθητικὴ, φωνὴ παρηγορίας, ἀλλὰ ὅταν χρειάζεται καὶ φωνὴ ἐλεγκτικὴ. Κατὰ τὸ φατεινὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου μας, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Νεομαρτύρων μας, ὅσο ζοῦμε δὲν θὰ παύσουμε νὰ λαλοῦμε, κατὰ τὸ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, τὸ ὁποῖον ἔγραψε πρὸς τοὺς Κορινθίους: "Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον "Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα", καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ" (Β' Κορ. δ', 12-14). Καὶ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὴ συμβουλὴ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν μαθητὴν του Ἅγιον Τίτον. Ἀφοῦ τοῦ περιγράφει πῶς πρέπει νὰ ὁμιλεῖ ὡς Ἐπίσκοπος, προσθέτει: "Ταῦτα λάλει καὶ παρα-

κάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς". Αὐτὴ τὴν πορεία, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἀκολουθήσω, ἀνεξαρτήτως ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα εὕρισκω ἢ θὰ εὕρισκω μπροστὰ μου, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας μας».

Ἐλπιδοφόρος ἔνδειξις

Χαρακτηριστικὴ ἀπόδειξις τοῦ ἐνωτικῆς φρονήματος, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ μέσα στοὺς κόλπους τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, εἶναι ἡ μὲ μεγάλη πλειοψηφία ἐκλογή ὡς Σεβ. Μητροπολιτῶν ἐκλεκτῶν καὶ διακεκριμένων κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ ἐκλεγέντες νέοι Ἱεράρχες διακρίνονται γιὰ τὸ ἀκμαῖο ἐκκλησιαστικὸ τους φρόνημα, τὴν προσφορὰ μεγάλων ὑπηρεσιῶν στὴν Ἐκκλησία καὶ γιὰ τὴν ἀκτινοβολία τῆς λαμπρᾶς ὀρθοδόξου θεολογικῆς τους μορφώσεως, τὴν ὁποία οἱ ἐξ αὐτῶν δύο χειροτονηθέντες, δηλ. οἱ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος καὶ Σεβ. Μητροπολίτης Κοζάνης κ. Ἀμβρόσιος κατέστησαν ἄλλην μίαν φορὰ φανερὴ μὲ τὶς ἐντυπωσιακὰς ὁμιλίες τους κατὰ τὴν χειροτονία τους σὲ ἐπισκόπους. Ὅλα αὐτὰ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι στίς τελετὰς τῶν δύο χειροτονιῶν, στίς ὁποῖες προεξήρχεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, συμμετέσχον ἢ ἦσαν παρόντες καὶ ἐνωμένοι πνευματικῶς δεκάδες Σεβ. Ἱεραρχῶν καὶ ὅτι συγκεντρώθηκαν, γιὰ νὰ φωνάξουν τὸ «Ἄξιος» μὲ ζωηρά, πηγαῖα καὶ αὐθόρμητα χειροκροτήματα πολλὰς ἑκατοντάδες πιστῶν, εἶναι ἐλπιδοφόρος ἔνδειξις ὅτι ἀνατέλλει νέα ἐποχὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι εἶναι ἀνιούσα ἡ πνευματικὴ στάθμη τῆς ποιότητος αὐτῆς. Εἶναι βέβαιον ὅτι σὲ παρόμοιες ἐλπιδοφόρες σκέψεις θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ καὶ ἡ τελετὴ τῆς ἐπικειμένης χειροτονίας σὲ ἐπίσκοπο τοῦ Θεοφ. ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Κυθήρων π. Κυρίλλου (Χριστάκη).

Ἐρωτήματα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐναρξὶ τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς, σὲ ἐγκυκλίῳ Του πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐπεσήμανε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐντατικοποιήσεως τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ μόρφωσι τῆς νεολαίας, γιὰ τὴν καρπο-

φόρο λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, γιὰ τὴν ἴδρουσι ἀρτίων καὶ ἐλκυστικῶν πολυδιαστάτων Πνευματικῶν Κέντρων στὶς ἐνορίες καὶ γιὰ τὴν ἐπιμόρφωσι καταλλήλων στελεχῶν γιὰ τὸ ὑπὲρ τῆς νεότητος ἔργο. Παρὰλλήλως ὁ Μακαριώτατος ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς πρὸς αὐτοκριτικήν, ἀπευθύνων εἰς αὐτούς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

«Εἴμαστε ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὸ κατηχητικὸ ἔργο ποὺ παρουσιάζει κάθε μιὰ ἐνορία μας; Ἀγκαλιάσαμε μέχρι σήμερα ὅσο ἔπρεπε τοὺς νέους τῆς περιοχῆς μας; Τοὺς ἀκούσαμε; Τοὺς προσέξαμε; Βάλαμε τὸ χέρι στὴν τσέπη βαθιὰ γι' αὐτούς;

»Διαρκεῖ ὁ ζῆλος μας; Ἔχουμε ἐνθουσιασμό; Ἡ μήπως ψυχράνθηκε ἡ καρδιά μας καὶ —ἀλλοίμονο!— ἀλλοτριώθηκαν τὰ ἐνδιαφέροντά μας; Γι' αὐτὸ δὲν γίναμε Κληρικοί; Γιὰ νὰ προσφέρουμε τὴ ζωὴ μας θυσία καὶ ὀλοκαύτωμα στὴ διακονία τοῦ Εὐαγγελίου! Μήπως, ἀλήθεια, γίναμε Κληρικοί γιὰ τίποτε ἄλλο; Μήπως φταίει ὅτι μᾶς κυρίευσε μιὰ δημοσιοὑπαλληλικὴ νοτροπία καὶ ὅλα γίνονται ὄχι ἀπὸ καρδιάς, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ “φτιάξουμε μιὰ καλὴ ἔκθεση γιὰ τὸν Μακαριώτατο” στὸ τέλος τῆς χρονιάς; Μήπως ἔτσι τελικὰ “τὴν πρώτη μας ἀγάπη ἀφήσαμε” γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω λόγιον τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως;

»Στὰ παιδιὰ ποὺ μᾶς πλησιάζουν τί τοὺς δίνουμε; Τοὺς προσφέρουμε τὸν Χριστὸ ἢ τὸν ἑαυτὸ μας; Τὸ ἔργο μας εἶναι γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἢ γιὰ τὸ δικό μας “μπαϊράκι”; Ὄργανώνουμε σωστὰ τὸ κατηχητικὸ ἔργο ἢ τὰ κάνουμε ὅλα στὸ “ἄρπα-κόλλα”; Μὲ ποιὸ κριτήριον διαλέγουμε τὰ λαϊκά μας Στελέχη; Εἶναι ὅλοι τοὺς νέοι ἄνθρωποι μὲ πίστη βαθιὰ καὶ πνευματικὸ ἀγῶνα ἔντονο, μὲ μυστηριακὴ ζωὴ καὶ ζῆλο γιὰ τὴ διακονία τους; Ἡ μήπως ἐμπιστευόμεθα ὅ,τι πιὸ πολύτιμο —τὶς νεανικὲς ψυχὲς— στὰ χέρια τους, ἐνῶ δὲν εἴμαστε ἀπόλυτα βέβαιοι γι' αὐτούς;

»Τί ὑλικοτεχνικὴ ὑποδομὴ ἔχουν οἱ ἐνορίες μας; Πέρασε πλέον ἀνεπιστρεπτι ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀρκοῦσε μόνο τὸ μάθημα, τὸ ρητὸ καὶ ἡ εἰκονίτσα. Σήμερα, κοντὰ στὸν ἔνθεο ζῆλο, ἀπαιτοῦνται πολύμορφα Πνευματικὰ Κέντρα καὶ ὁ ἀπαράιτος ἐξοπλισμός. Τὰ διαθέτουμε;

»Ἐρωτήματα καίρια, καντά, ποὺ περιμένουν

ἀπαντήσεις. Δώστε τις μὲ τὸ χέρι στὴν καρδιά, ὅσο ἐπώδυνο κι ἂν εἶναι αὐτό!».

«Παμμοναστικὴ Σύναξις»

Στὰ πλαίσια τοῦ ὁργανωθέντος στὰ Μέγαρο ἐορτασμοῦ ἔτους τῶν ἁγίων Μαρτύρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαρτυρικὰ 1998» ἐντάχθηκε καὶ Πανελληνίως «Παμμοναστικὴ Σύναξις», ἡ ὁποία μὲ πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐορτασμοῦ τούτου Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος κ. Βαρθολομαίου πραγματοποιήθηκε τὴν 24ῃ καὶ 25ῃ Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. στὴν Ἱερὰν Ἀνδρῶα Κοινοβιακὴ Μονὴν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου πρὸς ἐξέτασι τοῦ θέματος τῆς μαρτυρίας τῶν μοναχῶν στὸν σύγχρονο κόσμον.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τὴν 12ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. σὲ μῆνυμά του πρὸς τὸν ἐν λόγῳ Σεβ. Μητροπολίτην, ἀναφερόμενος στὴν «Παμμοναστικὴ Σύναξι», γιὰ τὴν ὁποία θὰ γίνῃ ἐπίσης λόγος σὲ προσεχῆς τεῦχος τῆς «Ἐκκλησίας», τονίζει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Ἀποτελεῖ ὄντως κοινὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ σύγχρονος κόσμος, ὁ διακρινόμενος ἐκ τῶν τεχνολογικῶν κατακτήσεων, συνθέτων κοινωνίαν καταναλωτικὴν, ἐπιδιδομένη κυρίως εἰς τὴν βίαν, ἔχει ἀνάγκην διορθωτικῶν τῆς πορείας αὐτοῦ δραστηκῶν παρεμβολῶν, ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀξίας τῆς ζωῆς, τῆς ἠθικῆς, τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πνεύματος ἐν γένει. Ἡ πραγματοποίησις τῶν παρεμβολῶν τούτων ἀποτελεῖ πρώτιστον ὑποχρέωσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τῆς ὁποίας οἱ μοναχοὶ καὶ αἱ μοναχαὶ ἀποτελοῦσι πρότυπα ζωῆς καὶ μαρτυρίας διὰ τὸν σύγχρονον κόσμον.

»Τὰς θέσεις ταύτας, ἄπερ ἐν συντομίᾳ πολλῇ ἐπεσημῆναμεν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλουσιν ἀναπτύξει καὶ διατυπώσει κάλλιον οἱ συγκροτούντες τὸν χορὸν τῶν ὁμιλητῶν τῆς συνάξεως καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀκροατῶν ὅσοι συμμεθεξοῦσι τῶν σχετικῶν συζητήσεων».

Ε. Δ. Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Με στόχο τήν προώθηση προγραμμάτων ἀγωγῆς βιβλίου στά παιδιά καί τοὺς νέους τῶν ἐνοριῶν, πραγματοποιήθηκε χθές βράδυ (6 Ὀκτωβρίου 1998) συνάντηση γνωριμίας καί συνεργασίας τῶν κυριωτέρων ὀρθοδόξων ἐκδοτικῶν οἰκῶν τῆς Ἀττικῆς, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἡ συνάντηση αὐτή, παρόμοια τῆς ὁποίας δὲν εἶχε πραγματοποιηθεῖ μέχρι σήμερα, ἔλαβε χώρα στὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Κατ' αὐτὴν συμφωνήθηκε ὁ προγραμματισμὸς ἐκδηλώσεων γιὰ τὸ βιβλίον, ἡ διοργάνωση τῆς πρώτης Ἐκθεστῆς ὀρθόδοξου βιβλίου, ἡ σύνταξη καί κυκλοφορία τοῦ πρώτου ὀδηγοῦ ὀρθόδοξης βιβλιογραφίας, ἡ ἴδρυση πειραματικῶς ἐνοριακῶν βιβλιοπωλείων στὶς περιοχὲς ποὺ βρίσκονται μακριὰ ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας, ἡ πραγματοποίηση ἐκδηλώσεων ποὺ θὰ ἔχουν βασικὸ στόχο τὴ συνάντηση συγγραφέων καί νέων, ἡ πραγματοποίηση ἐκδηλώσεων βιβλιοπαρουσίασης καί βιβλιοκριτικῆς κ.ά.

— Ἐξ ἄλλου ἀρχίζει σήμερα (6 Ὀκτωβρίου) Τρίτη τὸ Σεμινάριο ἐπιμορφώσεως νέων Κληρικῶν, ποὺ διοργανῶνται ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν μὲ κεντρικὸ θεματικὸ ἄξονα τὴν «Ποιμαντικὴ διακονία τῶν νέων». Ὁ πρώτος κύκλος τοῦ Σεμιναρίου, τρίμηνης διάρκειας, καλύπτεται μὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν προσέγγιση καί ἐκκλησιαστικὴ ἀγωγή τῶν νέων καί θὰ λάβουν μέρος σὲ αὐτὸν 50 Ἱερεῖς Νεότητος, ἡλικίας μέχρι καί 35 ἐτῶν.

Τὸ Σεμινάριο πραγματοποιεῖται στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Ν. Ψυχικοῦ. Τὴν ἐναρξὴ τοῦ Σεμιναρίου θὰ κάνει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, σήμερα στὶς 5 μ.μ.

Πρῶτος ὁμιλητῆς θὰ εἶναι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βρεσθῆνης, μὲ θέμα «Ἀναζητήσεις τοῦ Θεοῦ στὴ σύγχρονη ἐποχὴ - Νεανικὲς προοπτικὲς».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Νεότητος)

Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου μὲ πρωτοβουλία καί τίς εὐλογίες τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος εἰς ἐνδεικτὴν ἀδελφικῆς ἀγάπης καί πρὸς ἄλλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, στὶς 2 καί 3 Ὀκτωβρίου 1998 ἐφιλοξένησε σαράντα ὀκτὼ (48) ἄτομα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑσθονίας στὴν ὁποία εἶναι Τοποτηρητῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καί πάσης Φινλανδίας.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκκλησιασθήσαν καί ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων στὴν Παναγία Λουτρακίου, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπισκέφθηκαν τὰ Ἱδρύματα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Ἦμειναν κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν φιλοξενίαν καί ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας τῶν πρὸς τὸν Σεβ/τον Μητροπολίτην κ. Παντελεήμονα, τὸν ὁποῖον προσεκάλεσαν ὅπως ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑσθονίαν.

(Ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

1. Ὁργανισμὸς ἐκκλησιαστικῶν ἔργων παρατηρεῖται στὴν Ἱερά Μητρόπολη Φθιώτιδος. Ὑστερα ἀπὸ τίς ἐγκριτικὰς διαδικασίας ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία Ναοδομίας τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἀρχισαν οἱ ἐργασίες ἀνεγέρσεως τοῦ Κέντρου Νεότητος στὴν πόλιν τῆς Λαμίας καί τῶν πνευματικῶν κέντρων στὰ χωριὰ Βαρδάτες, Ἀρχίτσα, Ἡράκλεια, Μύλους, Λευκάδα, Παραλία Ραχῶν καί στὴν ἐνορία Ἁγίου Δημητρίου Λαμίας. Ἢδη στὸ διάστημα τῶν δύο ἐτῶν τῆς Ἀρχιερατίας τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἴδρυσεν καί ἐγκαινίασεν τὰ ἐξῆς Πνευματικὰ Κέντρα: Παναγίας Δεσποίνης καί Ἁγίου Νικολάου Λαμίας, Ἁγίας Παρασκευῆς Δομοκοῦ, Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος, Ἁγίου Παντελεήμονος Καμένων Βούρλων καί Ἁγίου Ἀθανασίου Ροδίτης. Ἐπίσης, ἀρχισαν οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἀνέγερση κελλιῶν, βοηθητικῶν χώρων καί αἰθουσῶν ὑποδοχῆς στὶς Ἱερὲς Μονὲς Ἁγίας Τριάδος Τραγάνας, Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Λιβανατῶν, Ἁγίας Παρασκευῆς Σπαρτιάς καί Ἁγίου Γεωργίου Μαλεσίνας. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι μέσα στὴν πόλιν τῆς Λαμίας ἀνεγείρονται ὀκτὼ νέοι μεγαλόπρεποι Ἑνοριακοὶ Ναοί. Ἐπίσης, ἀρχισαν οἱ διαδικασίες γιὰ τὴν ἐκδοχὴ ἀδείας οἰκοδομήσεως δέκα ἀκόμη Πνευματικῶν Κέντρων σὲ ἰσάριθμες Ἑνορίες τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

2. Ἐληξαν μὲ ἐπιτυχία τὰ μαθήματα στὰ ἐπὶ τμήματα τῶν σεμιναρίων Λειτουργικῆς Ἐπιμορφώσεως, τὰ ὁποία παρακολούθησαν ἐν συνόλῳ 220 Ἱερεῖς Β' Γ' καί Δ' μορφωτικῆς κατηγορίας. Στὰ σεμινάρια, στὰ ὁποία ἐδίδαξαν ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, Ἱεροκήρυκες καί θεολόγοι Κληρικοί, ἐτελείτο καθημερινὰ Θεία Λειτουργία, ἡ Ἐνάτη Ὁρα καί ὁ Ἐσπερινός. Σκοπὸς τῶν σεμιναρίων ἦταν ἡ μετὰ γνώσεως συμμετοχὴ τοῦ Ἱερέως στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίας καί ἡ ὁμοιομορφία στὸ Τυπικὸ καί τὴν Τελετουργικὴν.

3. Ἀρχισαν οἱ ἐσπερινὲς ὁμιλίαι τῆς Τετάρτης σὲ δεκαπέντε (15) ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως. Ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ κάθε Τετάρτη στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Λαμίας, ἔδωσε ὀδηγίες στοὺς ὁμιλητὰς καί εὐχήθηκε πλουσία καρποφορία. Γενικὸ θέμα τῶν ὁμιλιῶν εἶναι: «Ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν».

4. Μὲ ἐνέργειες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικολάου ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἔλαβε νέα μορφή. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ ὑπῆχθη στὰ μουσικὰ ἐκπαιδευτήρια, μὲ πολὺ καλὲς προοπτικὲς γιὰ τοὺς σπουδαστὰς τῆς. Ἡ Σχολὴ θὰ λειτουργήσει σὲ κτίριο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μέσα στὴν πόλιν τῆς Λαμίας καί θὰ ἔχει διευθυντὴ τὸν Πρωτοψάλτη τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Λαμίας κ. Δημήτριο Μαντέ, Καθηγητὴ Μουσικῆς. Στὴ Σχολὴ ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωσε τὸ ὄνομα τοῦ διαπρεποῦς Ἐπισκόπου Νέων Πατρῶν (Ὑπάτης) Γερμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ (1660). Ἡ φοίτηση γιὰ τοὺς μαθητὰς Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου θὰ εἶναι δωρεάν.

5. Κέντρο ἀγάπης μὲ προσφορὰ καθημερινῶν φαγη-

του στους άστέγους και πτωχούς της Λαμίας ἴδρυσε ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας. Τὸ Κέντρο Ἀγάπης τὸ ὁποῖος εὐρίσκεται στὸ κέντρο τῆς πόλεως θὰ συντηρεῖται ἀπὸ τὸ Ταμεῖο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ καὶ θὰ λειτουργεῖ μὲ τὴν ἐθελοντικὴ προσφορὰ γυναικῶν, οἱ ὁποῖες θὰ ἐτοιμάζουν τὰ γεύματα.

6. Μὲ πράξη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικολάου, ἰδρύθηκε στὴν πόλη τῆς Λαμίας Σχολὴ Γονέων μὲ ὑπεύθυνον τὸν Πρωτοπρεσβύτερο π. Νεόφυτο Ραφαηλίδη, Διδάκτορα Θεολογίας. Ἡ Σχολὴ θὰ στεγασθεῖ στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἑνορίας Ἀγίου Νικολάου, ἐνῶ τὰ μαθήματα θὰ ἀρχίσουν τὴν πρώτη ἐβδομάδα τοῦ Νοεμβρίου.

7. Δύο ἀπὸ τὰ διαλελυμένα Μοναστήρια τῆς Μητροπόλεως ἐπανασυστάθηκαν μὲ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου. Τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Σπαρτιάς στὴν Ἀνατολικὴ Φθιώτιδα καὶ τὸ ἐπίσης ἱστορικὸ Μοναστήρι τῆς Ἀγίας Τριάδος Τραγάνας Λοκρίδος. Στὸ πρῶτο Ἦγουμενὴ διορίσθηκε ἡ Μοναχὴ Χριστονύμφη καὶ στὸ δεύτερο Ἦγούμενος ὁ Ἱερομόναχος π. Ἐφραίμ Τράνακας. Ἐπαινετὴ καὶ ἀξιοσημεῖωτη εἶναι ἡ συμπαράσταση τῶν κατοίκων τῶν γειτονικῶν χωριῶν πρὸς τοὺς νέους Μοναχοὺς.

8. Μὲ τὴ συνεργασία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Δήμου Λαμιέων ἐκδόθηκε πολυτελής τόμος μὲ τίτλο: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ» στὸν ὁποῖο δημοσιεύονται φωτογραφίες ἀντιπροσωπευτικῶν κειμηλίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Στὸν τόμο περιέχεται χαιρετισμὸς τοῦ Δημάρχου Λαμιέων κ. Γεωργίου Ντελή, πρόλογος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικολάου καὶ σύντομο διάγραμμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῆς Φθιώτιδος ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Δημήτριο Γόνη. Ἡ συνεργασία θὰ συνεχισθεῖ μὲ τὴν ἐκδοση νέου τόμου μὲ τὶς τοιχογραφίες τῶν Μονῶν καὶ ἐκκλησιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὴν 3ῃ Ὀκτωβρίου 1998 ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β', κατὰ τὴν ἐπίσκεψί του στὴν Κροατία, κατέταξε στὶς τάξεις τῶν «μακαρίων» τὸν καρδινάλιο Alojzije Stepinac (Στέπλινατς), ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ 1937 ἕως τὸ 1960 ὑπῆρξεν Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Zagreb. Πολλοὶ Ρωμαιοκαθολικοὶ ἐξεδήλωσαν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ὀρθότητα τῆς μακαριωνυμίας. Μάλιστα μερικοί, ὡς ἀναφέρεται σὲ ρωμαιοκαθολικὲς ἐφημερίδες, ὀμιλοῦν γιὰ «πλήγμα ἐναντίον τῆς Οἰκουμένης», γιὰ «νέα ἐπιβάρυνσι τῆς σχέσεως Καθολικῶν καὶ Ὀρθόδοξων, Βατικανοῦ καὶ Σερβίας» (Ἐφημ. Regensburger Bistumsblatt, 27 Σεπτ. 1998, σ. 10). Οἱ ἀμφιβολίες καὶ γνώμες αὐτῆς ἔχουν ὡς αἰτίαν τὸ γεγονός ὅτι τὸ 1941 ὁ Στέπλινατς εἶχε ἐπαφῆς μὲ τὸ φασιστικὸ καθεστῶς, πού εἶχαν ἐγκαταστήσει στὴν Κροατία οἱ Χίτλερ καὶ Μουσσολίνη, καὶ ἐπισκεπτόταν τὸν ἀρχηγὸ τῆς φασιστικῆς ὀργανώσεως Ustascha, τὸν φοβερό Ante Pavelic. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ καὶ ὁ ἀρχηγός της εἶναι ὑπεύ-

θυνοὶ γιὰ τὴ φοβερὴ γενοκτονία, πού ἔγινε ἐναντίον τῶν Σέρβων καὶ γιὰ τὴ θανάτωσι —ἰδίως στὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως Γιοσένοβατς— ἀναριθμητῶν δεκάδων χιλιάδων Σέρβων καὶ ἄλλων ἐχθρῶν τοῦ καθεστώτος. Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ σήμερον, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴ μακαριωνυμία, ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ σχέσεις τοῦ Stepinac πρὸς τὸν Pavelic ἦσαν ἐθιμοτυπικῆς, ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶχε ἀνάμιξι στὶς θανάτωσεις, ἀλλ' ἀντιθέτως τὶς κατέκρινε, ἐνῶ στὴ συνέχεια κατέκρινε καὶ τοὺς ἀθέους κομμουνιστῆς. Γι' αὐτὸ καὶ καταδικάσθηκε σὲ πολυετὴ κάθειρξι ἀπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Τίτο. Τὸ ὄλον θέμα τῶν συναρτήσεων τοῦ Stepinac πρὸς τὶς φασιστικὲς ἀρχὲς τῆς Κροατίας ἔχει ἀνάγκη περαιτέρω διερευνήσεως, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι τὸ Βατικανὸν καὶ ὁ διάδοχος τοῦ ἀνακηρυχθέντος ὡς «μακαρίου» καρδινάλιος Franjo Kuharic ἰσχυρίζονται ὅτι «ὁ Stepinac εἶναι σύμβολο, ἕνας γνήσιος ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησε τὴ διακονία του μὲ ἀπόλυτη πίστι στὸ Εὐαγγέλιο καὶ στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ». Πάντως οἱ εἰδήσεις τοῦ διεθνούς Ρωμαιοκαθολικοῦ Τύπου ἐκφράζουν φόβους, ὅτι τὸ ὄλον ζήτημα δὲν ἔχει λήξει, διότι γνωρίζουν, ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλον ν' ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης ὁ καρδινάλιος, πού εἶχε στενὲς σχέσεις μὲ τὸν Πάβελιτς, τὸν ὁποῖο μάλιστα τὸ Βατικανό, μετὰ τὴν λήξι τοῦ πολέμου, βοήθησε στὴ φυγάδευσί του.

E. Δ. Θ.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ὁ προτεσταντικὸς κόσμος, ἰδίως στὴν Γερμανία, ἐώρασε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὴ συμπλήρωσι 70 ἐτῶν ἀπὸ τὴ γέννησι τοῦ κορυφαίου προτεσταντοῦ Γερμανοῦ Καθηγητοῦ τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας Wolfhart Pannenberg, ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστὸς γιὰ τὴν ἐκτίμησί του πρὸς τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ Θεολογία. Γεννήθηκε τὴν 2α Ὀκτωβρίου 1928 στὸ Stettin καὶ σπούδασε Θεολογία καὶ Φιλοσοφία. Διδάσκαλοί του ὑπῆρξαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, οἱ ἐπιφανεῖς φιλόσοφοι Nicolai Hartmann, Karl Jaspers καὶ Karl Loewith καὶ οἱ διακεκριμένοι θεολόγοι Gerhard von Rad, Karl Barth καὶ Edmund Schlink. Δίδαξε Συστηματικὴ Θεολογία στὶς πόλεις Wuppertal, Mainz καὶ München. Θεωρεῖται ὡς ἕνας τῶν πλέον ἐπιφανῶν «εὐαγγελικῶν» θεολόγων τοῦ αἰῶνός μας. Μερικοὶ τίτλοι τῶν σπουδαίων συγγραμμάτων του εἶναι οἱ ἑξῆς: «Systematische Theologie» (Συστηματικὴ Θεολογία) (τόμοι 3, σσ. 1864) — «Anthropologie in theologischer Perspektive» (Ἀνθρωπολογία σὲ θεολογικὴ προοπτικὴ) (σ. 540) — «Ethik und Ekklesiologie» (Ἠθικὴ καὶ Ἐκκλησιολογία) (σ. 334) — «Christliche Spiritualität» (Χριστιανικὴ Πνευματικότης (102 σελίδες) — «Was ist der Mensch. Die Anthropologie der Gegenwart im Lichte der Theologie» (Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ἡ Ἀνθρωπολογία τοῦ παρόντος στὸ φῶς τῆς Θεολογίας) (σ. 123, 8ῃ ἐκδοσί) — «Die Bestimmung des Menschen» (Ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου) (σ. 123 — «Grundlagen der Ethik. Philosophisch - theologische Perspektiven» (Θεμέλια τῆς Ἠθικῆς. Φιλοσοφικο-θεολογικῆς προοπτικῆς) (σ. 159).

E. Δ. Θ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθμ. 16

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, παράγρ. 4 καὶ 29 τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ 146/1977 τεύχος Α) «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου (ΦΕΚ 185/τ. Α/11.9.1970) ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἀρθρον 67 τοῦ Ν. 590/1977.

3. Τὴν μεγάλην καλλιτεχνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀξίαν τῆς πατρώας ἡμῶν Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς

ἀποφασίζομεν

1. Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κηφισιάς, μὲ σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν παραδοσιακὴν Βυζαντινὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν, τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς, τὴν προσέλκυσιν νέων καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν εἰς τὸ διακόνημα τοῦ Ἱεροψάλτου.

2. Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, ἡ ὁποία θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραῆς Μητροπόλεως, καθορίζονται ὑπὸ ἰδιαίτερου Κανονισμοῦ.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 2α Ἰουνίου 1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἄρθρον 1

Ἔδρα τῆς Σχολῆς

Ἔδρα τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὀρίζεται τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κηφισιάς. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὁμῶς τῶν σπουδαστῶν οἱ ὁποῖοι δια-

μένουν μακρὰν τῆς ἑδρας τῆς Σχολῆς, δύνανται νὰ συνιστῶνται Παραρτήματα αὐτῆς καὶ ἀλλοχοῦ τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν Περιφέρειας, δι' ἀπλῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 2

Τίτλος τῆς Σχολῆς

Ὁ τίτλος τῆς Σχολῆς εἶναι «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ».

Ἡ Σχολὴ χρησιμοποιοεῖ κυκλικὴν σφραγίδα μὲ διάμετρον καὶ τύπον ὅμοιον πρὸς τὰς σφραγίδας εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται τὸ σχετικὸν διάταγμα «Περὶ ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καὶ τύπου τῶν σφραγίδων».

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πλευρᾶν ἢ σφραγὶς φέρει τὴν ἐνδειξιν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ» καὶ ἐσωτερικῶς τὴν φράσιν «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ». Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Ἄρθρον 3

Σκοποὶ καὶ στόχοι

1. Ἡ διδασκαλία, καλλιέργεια καὶ διάδοσις τῆς ἑλληνορθόδοξου πατροπαραδότου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τόσοσιν εἰς θεωρητικόν, ὅσον καὶ εἰς πρακτικόν ἐπίπεδον ἀπὸ πεπειραμένους μουσικοδιδασκάλους.

2. Ἡ ἀνάδειξις νέων Ἱεροψαλτῶν, ἀνεξαρτήτως φύλου, διὰ τὴν στελέχωσιν τῶν ἱερῶν ἀναλογίων καὶ ἐμπέδωσιν εἰς αὐτοὺς συνειδήσεως, ὅτι ὡς βοηθοὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν μυστηρίων καὶ ἀκολουθιῶν ἐπιτελοῦν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν.

3. Ἡ συμπλήρωσις τῆς μορφώσεως καὶ παιδείας περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν, καθὼς καὶ ἡ παροχὴ πάσης φύσεως βοήθειας, εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας εἰς τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς Ἱεροψάλτας.

4. Ἡ δημιουργία χορωδιακῶν συγκροτημάτων (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συγκροτήσεως παιδικῆς χορωδίας) διὰ τὴν πρωτότυπων ἐκτέλεσιν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων καὶ μουσικῶν κειμένων, καθὼς καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ πραγματο-

ποίησις κατὰ καιροὺς πνευματικῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἦσαύτως ἡ διδασκαλία παραδοσιακῶν ἀσμάτων, παραδοσιακῶν μουσικῶν ὀργάνων καθὼς καὶ παραδοσιακῶν ἑλληνικῶν χορῶν.

5. Ἡ θεωρητικὴ ἔρευνα καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν ἐπιτευγμάτων, ἀναφορικὰ μὲ τὴν προέλευσιν καὶ ἐξέλιξιν κατὰ καιροὺς τῆς πατρώας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ σὲ συνεργασία μὲ ἄλλους φορεῖς (Ἰπουργεῖα Πολιτισμοῦ καὶ Παιδείας), μὲ ἐπισκέψεις εἰς Ἱερὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καθὼς καὶ μὲ ἐπισκέψεις εἰς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας γενικώτερον, καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις.

6. Ἡ προβολὴ καὶ ἡ ἔξαρσις τοῦ μεγαλείου τοῦ παραδοσιακοῦ μουσικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θησαυροῦ ὡς ἱερὰς Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ ἐκδηλώσεις, δημοσίας ἐμφανίσεις καὶ ἄλλα πρόσφορα μέσα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ. Αὐτὸ δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ πραγματοποιήσιν σεμιναρίων, συμποσίων κ.λπ., μὲ τὴν φιλοξενίαν σπουδαστῶν ἄλλων Βυζαντινῶν Σχολῶν, μὲ ἐπισκέψεις καὶ ἐκδρομὰς τόσον εἰς τὸν ἑλληνικὸν χῶρον, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρον 4 Πόροι

Οἱ πόροι μὲ τοὺς ὁποίους συντηρεῖται ἡ Σχολὴ εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Φιλοπτώχων Ταμείων καθὼς καὶ αἱ κρατικαὶ καὶ ἰδιωτικαὶ τοιαῦται.

2. Ἡ εἰσφορὰ ἢ ὁποία καταβάλλεται ἅπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν, ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) καὶ δύναται νὰ ἀναπροσαρμόζεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ.

3. Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα ὡς καὶ ἡ ἐτήσια εἰσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ ποσοῦ καθὼς καὶ τοῦ Ταμείου καθορισθησομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ δύνανται νὰ ἐγγράφουν κονδύλιον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς ἢ νὰ ἀναλαμβάνουν τὰ ἐξοδα τῶν σπουδαστῶν ποὺ ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς καὶ φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολὴν (μετακίνησιν, μουσικὰ βιβλία κ.λπ.).

Ἄρθρον 5 Διοίξεις - Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν Σεβ.

Μητροπολίτην Ἀττικῆς ὡς Πρόεδρον ἢ ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν ὡς Ἀντιπρόεδρον, τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς καὶ τρεῖς (3) Κληρικοὺς ἢ λαϊκοὺς φίλους τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, διοριζομένους ἐπὶ τριετὴ θητεία ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην.

Τὸ ἀξίωμα αὐτῶν ποὺ συμμετέχουν στὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι τιμητικόν καὶ ἄμισθον. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν Ταμίαν καὶ Γραμματέα αὐτοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἢ δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του ἀντικαθίσταται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ., πλήρως ἠτιολογημένην.

3. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴν δημοσίᾳ ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Διενεργεῖ καὶ ὑπογράφει τὴν ἐπίσημον ἀλληλόγραφίαν τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ πτυχία τῶν μαθητῶν.

4. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ ἐκάστου μηνός, κατὰ τὴν λήξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

5. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, καθὼς καὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν αὐτῆς. Δύναται νὰ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπεύθυνος, ἀναφερόμενος σχετικῶς (γραπτῶς ἢ προφορικῶς) εἰς τὸ Δ.Σ.

Εἰσηγεῖται ἐπίσης εἰς τὸ Δ.Σ. ὅ,τι κρίνει ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τὴν ἀπονομὴν βραβείων καὶ ἐπαίνων, τὴν πραγματοποιήσιν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκπαιδευτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν καὶ τὴν τέλεσιν εἰδικῶν Θ. Λειτουργιῶν ἢ Ἀκολουθιῶν διὰ τοὺς μαθητάς.

6. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν διορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὕστερα ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ μετὰ ἀπὸ αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸ Δ.Σ., προέρχεται δὲ ἀπὸ κληρικοὺς ἢ λαϊκοὺς, πτυχιούχους ἢ διπλωματούχους Βυζαντινῆς Μουσικῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀνιδιοτελῶς.

Φέρει εὐθύνην διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ κυρίως διὰ τὴν ἀγωγήν τῶν μαθητῶν.

Οἱ προσλαμβανόμενοι ὡς διδακτικὸν προσω-

πικόν τῆς Σχολῆς θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δίπλωμα ἢ πτυχίον Βυζαντινῆς Μουσικῆς Σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ πολύχρονον προϋπηρεσίαν εἰς τὸ ἀναλόγιον ὡς πρωτοψάλται.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας χορηγεῖται χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰ ἐξοδα κινήσεως αὐτῶν τὸ ὁποῖο καθορίζεται κάθε φορά με ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ.

7. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα λογιστικὰ βιβλία τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰς διπλοτύπους ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, τὰς ὁποίας εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας του μπορεῖ νὰ ὑπογράψῃ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ὅλαι αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ.

8. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.:

Διενεργεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Σχολῆς.

Τηρεῖ τὸ Πρωτόκολλον καὶ τὸ ἀρχεῖον αὐτῆς.

Τηρεῖ τὸ βιβλίον μητρώου καὶ προσόδου τῶν μαθητῶν.

Τηρεῖ τὸ βιβλίον πράξεων τοῦ Δ.Σ.

Καταρτίζει μετὰ τοῦ Ταμίου τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν.

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. εἶναι δυνατόν νὰ τηροῦνται καὶ ἄλλα βιβλία τὰ ὁποῖα θὰ διευκολύνουν τὴν ὁμαλοτέραν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

9. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λογίζεται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρίστανται τρία τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἓνα εἶναι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

10. Τὴν πρόσληψιν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀπαραίτητου διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ.

Ἄρθρον 6

Κύκλος σπουδῶν - Διδακτέα ὕλη

Τὸ σχολικὸν ἔτος ἀρχίζει τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τελειώνει τὴν 25ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους, αἱ δὲ ἐξετάσεις ἀρχίζουν τὸν Μαῖον καὶ δύνανται νὰ παραταθοῦν καὶ τὸν Ἰούνιον.

Τὸ σχολικὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς δύο τετράμηνα. Ἀπὸ τὴν 1ην Φεβρουαρίου μέχρι τὴν 16ην Φεβρουαρίου διενεργοῦνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ α' τετραμήνου. Ἀπὸ τὴν 20ην Μαΐου μέχρι 10ην Ἰουνίου διεξάγονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ β' τετραμήνου. Οἱ μαθηταὶ ὑποβάλλονται εἰς κατατακτήριους, προαγωγικὰς καὶ ἀπολυτηρίου ἐξετάσεις.

Ὁ κύκλος σπουδῶν εἶναι πενταετής. Ὁ Διευ-

θυντὴς τῆς Σχολῆς εἰς συνεργασίαν μετὰ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καθορίζει τὴν διδακτέαν ὕλην κατ' ἔτος σπουδῶν. Ἡ διδακτέα ὕλη εἰς γενικὰς γραμμὰς καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

Πρῶτον ἔτος σπουδῶν: Θεωρία Βυζ. Μουσικῆς - Ἀσκήσεις - Σύντομον Ἀναστασιματάριον.

Δεύτερον ἔτος σπουδῶν: Θεωρία Βυζ. Μουσικῆς - Ἀργὸν Ἀναστασιματάριον - Τυπικόν.

Τρίτον ἔτος σπουδῶν: Ἀργαὶ δοξολογίαι - Πολυέλαιοι - Κεκραγάρια Ἀνοιξαντάρια - Τυπικόν - Ἑρμηνεῖα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνων.

Τέταρτον ἔτος σπουδῶν: Χερουβικά - Τρισάγια - Ἰδιόμελα Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ Μ. Προκείμενα - Ἑρμηνεῖα Ἐκκλ. Ὑμνων - Τυπικόν - Παρακολούθησις εἰς ἀναλόγιον.

Πέμπτον ἔτος σπουδῶν: Τυπικόν - Παρακολούθησις εἰς ἀναλόγιον - Λειτουργικὴ - Τελετουργικὴ - Ὑμνολογία - Ἱστορία Βυζ. Μουσικῆς.

Ἡ ἀνωτέρω ὕλη δύναται νὰ ἀνακατανέμεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διδακτικῶν ἐτῶν ἢ καὶ νὰ ἐπεκτείνεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, πάντοτε ὅμως μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 7

Ἐγγραφαὶ

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν γίνονται ἀπὸ 1ης ἕως 30ης Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ δύνανται νὰ παραταθοῦν μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συμπληρωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν κάποιας τάξεως. Οἱ παλαιότεροι μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι δὲν προσέρχονται ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν, δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα προτιμήσεως ἐναντὶ τῶν νέων μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν μαθητοῦ ἀπαιτοῦνται τὰ κατωτέρω:

1. Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου μαθητοῦ ἢ τοῦ γονέως ἢ τοῦ κηδεμόνος του.

2. Ἡλικία ἄνω τῶν 10 ἐτῶν.

3. Πιστοποιητικὸν γεννήσεως Δήμου ἢ Κοινότητος.

4. Καταβολὴ τῆς ἐτησίως εἰσφορᾶς ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἐγγραφῆς ἀνηλίκου ἢ συγκατάθεσις τῶν γονέων ἢ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν γονικὴν μέριμναν ἢ τὴν κηδεμονίαν δίδεται μετὰ ὑπεύθυνον δῆλωσιν τοῦ Ν. 1599/1986, ἢ ὁποῖα θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς.

Ἄρθρον 8

Σχολικαὶ Διατάξεις

1. Εἰς ἕκαστον μαθητὴν χορηγεῖται ὑπὸ τῆς

Σχολῆς βιβλιάριον σπουδῶν, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ μέχρι τέλους τῶν σπουδῶν του. Αὐτὸ χρησιμοποιεῖται ὡς ταυτότητα τοῦ μαθητοῦ, ὅπου καταχωροῦνται κάθε διδακτικὸν ἔτος οἱ βαθμοὶ τῶν σπουδῶν του καὶ κάθε ἄλλη ἐνδειξις, χρήσιμος κατὰ τὴν γνώμην τῆς Σχολῆς. Ὁ τύπος τοῦ βιβλιαρίου καθορίζεται ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς.

2. Κάθε μαθητὴς ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς. Μαθητὴς ὁ ὁποῖος ἀπουσιάζει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ α' τετραμήνου περισσότερο ἀπὸ 20 ὥρας, ἀποκλείεται ἀπὸ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ τετραμήνου αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἀπουσίαι θεωροῦνται δικαιολογημέναι, τότε παραπέμπεται εἰς ὀλικὴν ἐξετάσιν τὸν Σεπτέμβριον. Ἡ φοίτησις εἰς τὴν ἐν λόγῳ Σχολὴν παρέχεται δωρεάν.

Ἄρθρον 9

Ἐσωτερικαὶ διατάξεις

1. Οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὴν κατάταξιν των εἰς τὴν Σχολὴν ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑποχρεούμενοι νὰ συμπεριφέρονται μὲ σεβασμὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς, ὡς ἀρμόζει εἰς σπουδαστὴν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος.

2. Πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ἐγκαίρως εἰς τὰς παραδόσεις καὶ νὰ παρακολουθοῦν μετὰ προσοχῆς τὰ διδασκόμενα μαθήματα. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὰς τάξεις πρὶν τὴν λήξιν τοῦ μαθήματος, ἐκτὸς καὶ ἂν ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος καὶ μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ διδάσκοντος καθηγητοῦ.

3. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς προμηθεύονται ἐγκαίρως καὶ μὲ ἐξοδά των, τὰ μὲ ὑπόδειξιν τῆς Σχολῆς ἀπαιτούμενα διὰ τὴν διδασκαλίαν βιβλία καὶ λαμβάνουν γνώσιν τῶν ἐκάστοτε εἰδοποιήσεων πού γίνονται μὲ ἀναγγελίαν εἰς τὸν πίνακα ἀνακοινώσεων τῆς Σχολῆς.

4. Ἐκαστος μαθητὴς ὀφείλει νὰ παρέχη τὴν σύμπραξιν αὐτοῦ εἰς τὰς συναυλίας τῆς Σχολῆς ἢ εἰς τὰς ἐορταστικὰς καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις, καλούμενος διὰ τοῦτο ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς ἢ σύστασις μουσικοῦ συλλόγου ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς ἄλλους συλλόγους καὶ κάθε σύμπραξις εἰς συναυλίας, ἢ ἐπίδειξις ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 10

Ἐξετάσεις

1. Αἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς διακρίνονται εἰς κατατακτικὰς, προαγωγικὰς καὶ ἀπολυτηρίους.

2. Εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ἢ ὁποία θὰ ὀρίζεται ἀπὸ τὴν Σχολὴν, δύναται νὰ προσέρχεται ἐκεῖνος πού ἐπιθυμεῖ κατατακτικὸν ἐξετάσιν, προκειμένου μετὰ ἀπ' αὐτὴν νὰ ἀποφασισθῇ ἂν θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ εἰς ποίαν τάξιν, ἀναλόγως τῶν γνώσεων πού ἔχει.

3. Αἱ προαγωγικαὶ ἐξετάσεις, προσδιορίζονται μὲ εἰδικὸν πρόγραμμα πού τοιχοκολλᾶται ἐγκαίρως εἰς τὴν Σχολὴν, ὅπου ἀναφέρονται ἡ ἔναρξις καὶ ἡ λήξις αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετάζεται κάθε μάθημα. Μαθηταὶ πού δικαιολογημένως δὲν δύναται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις, ὀφείλουν νὰ τὸ γνωστοποιοῦν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς πρὸ τῶν ἐξετάσεων. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω δύναται νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης νὰ ἐξετασθῶν εἰς χρόνον πού θὰ καθορίζεται μὲ ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς.

4. Αἱ ἀπολυτήριαι ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τοῦ Ἱεροψάλτου διενεργοῦνται κατὰ τοὺς μῆνας Ἰουνίου, Σεπτέμβριον καὶ Φεβρουάριον.

5. Ἡ βαθμολογία τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἀναγράφεται εἰς τὸ πτυχίον καὶ περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς χαρακτηρισμοὺς:

Ἄριστα 18 1/2 ἕως 20.

Λίαν Καλῶς 15 1/2 ἕως 18 1/2.

Καλῶς 12 1/2 ἕως 15 1/2.

Σχεδὸν Καλῶς 10 ἕως 12 1/2.

Μετρίως 6 ἕως 9.

Μετριώτατα 3 ἕως 6.

Εἰς τοὺς τυχόντας βαθμοῦ «Σχεδὸν Καλῶς» δίδεται ἀπλὸν ἀποφοιτήριον.

Οἱ τυχόντες βαθμοῦ «Μετρίως», καὶ «Μετριώτατα» ἐπαναλαμβάνουν τὸν κύκλον σπουδῶν.

6. Εἰς τοὺς μαθητὰς οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν Σχολὴν καὶ ἔχουν ὑποστῆ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις χορηγεῖται πιστοποιητικὸν φοιτήσεως.

7. Τὸ πτυχίον Ἱεροψάλτου τῆς Σχολῆς παρέχει τὰ προσόντα διὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὴν θέσιν Ἱεροψάλτου. Ὅσοι ἀποφοιτήσουν μὲ ἄριστα, ὀφείλουν, καλούμενοι ἀπὸ τὴν Σχολὴν, νὰ διδάξουν εἰς αὐτὴν. (Δύνανται νὰ καθιερωθοῦν βραβεῖα, ὑποτροφίαι κ.λπ.).

8. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ὀριζόμενας ἀπὸ τὴν Σχολὴν ἐξετάσεις. Μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὰς ἀδικαιολογητῶς, ἀπορρίπτονται.

Ἄρθρον 11

Πειθαρχικὰ Τιμωρία

Εἰς τοὺς μαθητὰς δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν αἱ κατωτέρω ποιναί:

1. Ἐπίπληξις κατ' ἴδιαν ἢ ἐνώπιον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

2. Ἀποβολή ἀπὸ 4 ἕως 15 ἡμέρας.

3. Ἀποβολή ὀριστική, καὶ

4. Μείωσις διαγωγῆς.

Χαρακτηρισμὸς διαγωγῆς: Κοσμιωτάτη - Κοσμία.

Ἄρθρον 12

Ὅργανα - Βιβλία καὶ ἐπιπλα τῆς Σχολῆς

1. Διὰ κάθε καταστροφὴν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Σχολῆς εὐθύνεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν προξένησεν ἢ ὁ κηδεμόνας του, ὁ ὁποῖος ὑποχρεώνεται εἰς ἀντικατάστασιν ἢ διόρθωσιν τῆς βλάβης ἢ καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου ποῦ θὰ καθορισθῆ με ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ., ἀφοῦ προηγηθῆ ὁ καθορισμὸς τῆς ζημίας.

2. Δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς χρῆσιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς. Αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ διευκολυνθοῦν εἰς τὴν μελέτην των. Δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἄδεια τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 13

Διὰ κάθε θέμα ποῦ δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν

παρόντα Κανονισμὸν ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν κυρίαρχον κρίσιν του.

Ἄρθρον 14

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τῆς Σχολῆς ὁλόκληρος ἢ περιουσία της, κινητὴ καὶ ἀκίνητος ἢ χρηματικὴ, ὡς καὶ τὸ ἀρχεῖον της παραδίδονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀττικῆς.

Ἄρθρον 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 16

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ὁ ἀνωτέρω Κανονισμὸς ἐγκριθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 2α Ἰουνίου 1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΠΡΑΞΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων: 1 παράγραφος 4, 29 παράγραφος 2 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὄργάνων» (ΦΕΚ 185/τ. Α'/11.9.1970).

3. Τὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων.

4. Τὴν συμβολὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκευάσεων εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐφήβων.

5. Τὴν σημασίαν τῶν συναντήσεων διαφόρων κοινωνικῶν ομάδων με σκοπὸν τὴν ἐπικοινωνίαν

ὡς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ συζήτησιν θεολογικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 605/22.7.1998 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

7. Τὴν ἀπὸ 21.8.1998 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.

8. Τὴν ἀπὸ 27.8.1998 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἀποφασίζομεν

Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ» εἰς τὰς ὁποίας θὰ ὁργανώνωνται Κατασκευαστικαὶ περιόδδοι διὰ μαθητὰς, φοιτητὰς καὶ ἐργαζομένους νέους, ὡς καὶ συναντήσεις διαφόρων κοινωνικῶν ομάδων με σκοπὸν τὴν ἐπικοινωνίαν καὶ τὴν ἀπὸ κοινου συζήτησιν καὶ ἀντιμετώπισιν ἐπικαίρων θεμάτων.

Τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἰδρύματος, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ καταρτισθέντος ἰδιαίτερου Κανονισμοῦ.

Ἡ παρούσα πράξις νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ**

Ἄρθρον 1

Ἰδρύεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νικαίας Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῆ εἰς τὸν ἰδιόκτητον χῶρον τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, τὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν περιοχὴν Στεφάνης Βοιωτίας.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ διοργάνωσις, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ ἔτους, Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων διὰ μαθητὰς, μαθητριάς, φοιτητὰς, φοιτητριάς καὶ ἐργαζομένους νέους, εἰς τοὺς ὁποίους, μαζί μὲ τὴν εὐχάριστον καὶ ὑγιεινὴν διαμονὴν θὰ προσφέρεται καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιαστικὴ ἀγωγή.

β) Ἡ διοργάνωσις εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων, συναξέων, ἐκδρομῶν ἢ ἄλλων προγραμμάτων, ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν πάντοτε καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ φιλοξενία εἰς τὰς Κατασκηνωτικὰς ἐγκαταστάσεις παιδιῶν ἢ ὁμάδων εἰδικῶν κατηγοριῶν ἢ προερχομένων ἐξ ἐμπεριστάτων χωρῶν, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 3

α) Τὸ Ἰδρυμα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ», ὡς Ἰδρυμα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, ἔχει ἄμεσον καὶ ἀποκλειστικὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ Αὐτὴν καὶ μόνον.

β) Διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Νικαίας, ὡς Προέδρου, ἐκ δύο Κληρικῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως καὶ ἐκ δύο λαϊκῶν. Τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἐπὶ τριετεί θητεία. Τὸν Πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληρώνει ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς Αὐτοῦ.

γ) Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Ἡ ἀντικατάστασις μέλους τῆς Δ.Ε. ἢ ὁ ἐπαναδιορισμὸς, ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Μητροπολίτου.

δ) Ἡ Δ.Ε. δύναται νὰ συγκροτῆ Ὑποεπιτροπὰς διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἢ μελέτην διαφόρων θεμάτων καὶ ἐκδηλώσεων.

ε) Τὸ Ἰδρυμα ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ Του, εἰς ὅλας τὰς ἐννόμους σχέσεις του καὶ πρὸς ὅλας τὰς Ἀρχάς, Δημοσίας ἢ μὴ. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς συμβάσεις.

στ) Τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὰς λειτουργικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἰδρύματος, καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ πρόσωπα προσφέροντα ἀνιδιοτελῶς καὶ ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας των. Ἐὰν δὲν ἐξευρίσκωνται τοιαῦτα πρόσωπα, ἢ Δ.Ε. διορίζει ἐπὶ μισθῶ προσωρινοὺς ὑπαλλήλους, μόνον διὰ τὰς περιοδους λειτουργίας τῶν Κατασκηνώσεων καὶ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 4

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι αἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Ὁργανισμῶν, Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν, τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ὡς καὶ αἱ εἰσφοραὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν κατασκηνωτῶν, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων κατ' ἔτος καθορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ε.

Ἄρθρον 5

Ἡ διαχείρισις τοῦ Ἰδρύματος ἀσκεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται ἀπὸ τὸ Λογιστήριον Αὐτῆς, εἰς τὸ ὁποῖον τηροῦνται ἅπαντα τὰ κατὰ Νόμον δικαιολογητικά.

Ἄρθρον 6

Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῶν Κατασκηνώσεων, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγόν, τοὺς Ὑπαρχηγούς, τοὺς Κοινotάρχας καὶ τοὺς Ὁμαδάρχας, οἱ ὁποῖοι δεόν νὰ εἶναι πτυχιούχοι ἢ φοιτητὰ Ἀνωτάτων ἢ Ἀνωτέρων Σχολῶν, ἢ ἀπόφοιτοι Λυκείου. Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ἐπιλέγεται ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Νεότητος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὴν Δ.Ε. Λαμβάνει διοριστήριον ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην καὶ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς καλῆς λειτουργίας τῆς Κατασκηνώσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος. Εἰ-

ναι υπόλογον ἔναντι τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Δ.Ε. εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ τὸ τέλος τῆς Κατασκευαστικῆς περιόδου, ὁ Ἀρχηγὸς ὑποβάλλει ἔκθεσιν πεπραγμένων.

Ἄρθρον 7

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 8

Ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Νικαίᾳ τῆ 12ῃ Σεπτεμβρίου 1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 185/τ. Α'/1970).

3) Τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς καὶ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας τοὺς ἐπιβάλλοντας τὸ ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον ἡμῶν διὰ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 629/25.8.1998 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

5) Τὴν ἀπὸ 2.9.1998 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

6) Τὴν ἀπὸ 4.9.1998 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἀποφασίζομεν

Συνιστῶμεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ» εἰς τὴν Κοινότητα Πεύκων τοῦ Ν. Θεσσαλονίκης, μὲ σκοπὸν τὴν μελέτην καὶ ἐρευναν τῆς Ὀρθοδόξου παραδόσεως καὶ ζωῆς, τὴν παροχὴν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως πάσης βαθμίδος, τὴν δημιουργίαν Σχολῶν Ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως, τὴν Ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν διοργάνωσιν Συνεδρίων.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρυματος ρυθμίζονται διὰ τοῦ κατωτέρω Κανονισμοῦ.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερί-

δα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν Ἐκκλησία.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 15.9.1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἄρθρον 1

Ἰδρύεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νεαπόλεως - Σταυρουπόλεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῆς ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ μὲ ἔδραν τὴν Κοινότητα Πεύκων τοῦ Ν. Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρυματος εἶναι: ἡ προαγωγή τῆς μελέτης καὶ ἐρεῦνης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου Πολιτισμοῦ, ἡ παροχὴ πάσης βαθμίδος ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως, ἡ φιλοξενία, ἐκπαίδευσις καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστημονικῶν καὶ ἱερατικῶν ἀποστολῶν ἀπὸ ἄλλας Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας εἰς τὰ πλαίσια θρησκευτικοῦ, προσκυνηματικοῦ ἢ συνεδριακοῦ τουρισμοῦ, ἡ διοργάνωσις συνεδρίων σχετικῶν μὲ τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς, αἱ ἐκδόσεις βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἐν γένει ἐντύπων, αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι καὶ ἡ δημοσίευσίς τῶν πορισμάτων τῶν συνεδρίων, ἡ δημιουργία ἐκπαιδευτικῶν ἢ ἄλλων προγραμμάτων, πολυμέσων κ.λπ., καὶ ἡ ἐνταξίς τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν εἰς προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἡ συνεργασία μὲ ἄλλα ἰδρύματα ἔχοντα παρεμφερεῖς σκοποὺς.

Εἰδικώτερον εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνονται:

α) Ἡ λειτουργία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Νεαπόλεως καὶ οἰασδήποτε ἑτέρας βαθμίδος ἐκπαιδευτικῆς μονάδος, ἥτις καὶ δύναται νὰ δημιουργηθῇ.

β) Ἡ λειτουργία Κέντρου Ἐπαγγελματικῆς Καταρτίσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

γ) Ἡ σύστασις καὶ λειτουργία Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ διὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τῶν φοιτῶντων εἰς τὸ Ἰδρυμα,

δ) Ἡ λειτουργία Συνεδριακοῦ Κέντρου,

ε) Ἡ λειτουργία Ξενῶνων, Βιβλιοθηκῶν καὶ Ἐργαστηρίων,

στ) Ἡ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, καὶ

ζ) Ἡ παραγωγή ὀπτικοακουστικῶν μέσων,

η) Ἡ λειτουργία τοῦ Κέντρου Νεότητος,

θ) Ἡ λειτουργία Κέντρου Συνοδευτικῶν Ὑποστηρικτικῶν Ὑπηρεσιῶν,

ι) Ἡ λειτουργία Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Πολιτιστικῶν ἀνταλλαγῶν,

ια) Πᾶσα ἄλλη δραστηριότης τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 3

Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγασθῇ εἰς τὰ κτίρια τοῦ ἐν Πεύκοις (Ρετζίκι) Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως. Εἰς τὰ ἐν λόγῳ κτίρια ἢ εἰς ἄλλα τοιαῦτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως θὰ λειτουργήσῃ καὶ τὰ κάτωθι τμήματα σπουδῶν καὶ ἐργαστηρίων:

α) Τμῆμα μηχανοργάνωσης Ἱστορικῶν Ἀρχείων καὶ ἠλεκτρονικῆ ἐπεξεργασία ἀρχεῖακοῦ ὑλικοῦ,

β) Τμῆμα διατηρήσεως καὶ διαδόσεως Παραδοσιακῶν Τεχνῶν,

γ) Τμῆμα Ἀγιογραφίας καὶ Συντηρήσεως Εἰκόνων καὶ Ἔργων Τέχνης πολιτιστικῆς κληρονομίας,

δ) Τμῆμα Βιβλιοδεσίας,

ε) Τμῆμα παραγωγῆς ὀπτικοακουστικῶν μέσων (CD ROM, πολυμέσων), ἐκπαιδευτικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἐφαρμογῶν πληροφορικῆς,

στ) Κέντρον Ἐρεῦνης καὶ Μελετῶν,

ζ) Τυπογραφεῖον καὶ τμήμα διακίνησης τῶν βιβλίων καὶ CD ROM ποῦ ἐκδίδει ἢ παράγει τὸ Ἰδρυμα,

η) Τμῆμα Μουσικῆς Παραδόσεως καὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς,

θ) Τμῆμα Νεότητος καὶ Κατασκηνώσεων,

ι) Τμῆμα διοργανώσεως συνεδρίων, ἐπιστημονικῶν ἀνταλλαγῶν, ἐκπονήσεως καὶ ὑλοποιήσεως κοινῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν προγραμμάτων μὲ ἰδρύματα ἢ σχολὰς χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

ια) Τμῆμα ἐστιάσεως καὶ Κυλικείου.

Ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν τεκμηρίωσιν καὶ ἐποπτεῖαν τῶν τμημάτων καὶ ἐργαστηρίων, διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν σπουδῶν καὶ τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν, τὴν διὰ βίου ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν ἐργασίας τυγχάνει τὸ Ἐπιστημονικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον διορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μὲ ἀπόφασίν του, ἢ ὁποῖα καὶ ρυθμίζει τὴν σύνθεσίν του, τὰς εἰδικότερας ἀρμοδιότητάς του, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας του.

Ἄρθρον 4

Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5) Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου: α) ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως - Σταυρουπόλεως κ.κ. Διονυσίου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ β) ἐκ τεσσάρων (4) μελῶν (τὰ 2 μέλη λαϊκά), διακρινομένων διὰ τὰ πνευματικά των ἐνδιαφέροντα, τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν κατάρτισιν καὶ ὠριμότητα.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω μέλη διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, προτάσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Κυρίου Κυρίου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, διὰ μίαν πενταετίαν.

Οἱ διορισθέντες δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται εἰς σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν καὶ ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Γραμματέα. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸν καὶ ἀμισθον.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα ἀφορὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Συνεργάζεται μετὰ τῶν διαφόρων πολιτιστικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλόγων, ὡς ἐπίσης

μετὰ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τοὺς τοπικοὺς φορεῖς διὰ τὴν προαγωγήν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

δ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν οικονομικῶν πόρων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 6

Θέσπισις Θέσεων

Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἰδρύματος δημιουργοῦνται αἱ κάτωθι θέσεις:

α) Μία θέσις Διευθυντοῦ. Τὰ προσόντα διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι:

1) Νὰ εἶναι κάτοχος πτυχίου Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

β) Μία θέσις Προϊσταμένου Γραμματείας μὲ προσόντα: 1) Νὰ εἶναι κάτοχος πτυχίου Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἢ ἄλλης Ἀνωτέρας Σχολῆς μὲ ἐπαγγελματικὴν ἐμπειρίαν, 2) Νὰ ἔχη τούλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς Γραμματείαν, 3) Νὰ ἔχη ἐμπειρίαν εἰς τὴν ὑλοποίησιν προγραμμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

γ) Μία θέσις Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου κατόχου Διδακτορικοῦ Διπλώματος,

δ) Μία θέσις Ταμίου κατόχου πτυχίου Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ συντρέχουν τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων τὰ ὁποῖα καὶ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι δὲ δυνατόν νὰ πληρωθοῦν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ μετατάξεως ἢ ἀποσπάσεως. Δὲν ὑπάρχει ἀσυμβίβαστον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ κατέχη μίαν ἐκ τῶν θεσπιζομένων θέσεων. Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν οἰ-

κονομικὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις ἢ νὰ προσλαμβάνῃ εἰδικὸν συνεργάτην σύμβουλον διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποφασίζει διὰ πᾶν μέτρον, τὸ ὁποῖον συμβάλλει εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, τηρεῖ δὲ τὰ κάτωθι διαχειριστικὰ βιβλία:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου, β) Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γ) Βιβλίον Ταμείου, δ) Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ε) Ἐντάλματα πληρωμῶν ἢ ἄλλης μορφῆς θεωρήσεως βιβλίων συμφώνως πρὸς τὸν Κ.Φ.Σ.

Τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου καὶ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σταυρουπόλεως καὶ Νεαπόλεως.

2. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία καὶ συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος συμβαδίζει μὲ τὸ πολιτικόν, δηλαδὴ ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὁ Ταμίας ὑποβάλλει ἔκθεσιν - ἰσολογισμόν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔλεγχον.

Ἄρθρον 8

Περιουσία καὶ Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Περιουσία τοῦ Ἰδρύματος θὰ ἀποτελέσῃ τὸ οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ 8.500 μ² ἢ ὅσης ἐκτάσεως τυγχάνει εἰς τὴν Κοινότητα Πεύκων τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κ. Ἀνδρούτσου, τὸ ἀγροτεμάχιον ἐμβαδοῦ 10.050 μ² ἢ ὅσης ἐκτάσεως τυγχάνει εἰς τὴν Κοινότητα (Φίλυρο), μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπερκειμένων κτισμάτων.

Ἐπίσης περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Αἱ δωρεαὶ εἰς μετρητὰ ἢ ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἢ πόροι οἰωνοδῆποτε περιουσιακῶν στοιχείων μεταβιβαζομένων εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ πράξεως τοῦ δωρητοῦ, ὅτε οὗτος εὐρίσκεται ἐν ζωῇ, ἢ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐὰν οὕτως καθορίζεται διὰ διαθήκης ἢ ἐτέρας πράξεως αὐτοῦ.

β) Αἱ κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ ἢ προϊόντα ἐράνων τοὺς ὁποίους ἤθελε διενεργήσει τὸ Ἰδρυμα, καθὼς καὶ πᾶν ἔσοδον τὸ ὁποῖον

ἤθελε προκύψει ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν ἢ ἐτέραν δραστηριότητα αὐτοῦ.

γ) Αἱ χορηγία - ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν Ὑπουργείων Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐργασίας ἢ ἄλλων Ὑπουργείων, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

δ) Οἱ πόροι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίησην προγραμμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ ἄλλων Ὑπερεθνικῶν Φορέων (Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση - UNESCO κ.λπ.).

ε) Εἰς τὴν περίπτωσιν παροχῆς ἐκπαιδεύσεως μέσῳ Σεμιναρίων πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι καὶ ἡ καταβολὴ διδασκτρῶν ἐκ μέρους τῶν συμμετεχόντων εἰς τὰ Σεμινάρια πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν λειτουργικῶν καὶ μόνον ἐξόδων.

Τὸ Ἴδρυμα αὐτὸ ὡς Ἐκκλησιαστικόν, Πολιτικόν καὶ Ἐπιστημονικόν δὲν ἀποτελεῖ κερδοσκοπικόν κατάστημα, ὡς ἄλλωστε προκύπτει καὶ ἐκ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Ἀντιθέτως ἀποτελεῖ κέντρον ἐρεῦνης καὶ προβληματισμοῦ τῆς Ὀρθοδόξιας, καὶ κατὰ συνέπειαν λειτουργεῖ διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος.

Ἄρθρον 9

Οἱ ἀνωτέρω πόροι μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διατίθενται:

- 1) Διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἰδρύματος,
- 2) Διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων καὶ διοργανῶσιν συνεδρίων, ἐορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων,
- 3) Διὰ τὰς δαπάνας ἐπεκτάσεως, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος,
- 4) Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ προσληφθησομένου προσωπικοῦ,
- 5) Διὰ τὴν ἐκδοσὶν βιβλίων καὶ χρηματοδότησιν εἰδικῶν προγραμμάτων,
- 6) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 10

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδικὴν του σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς βυζαντινὸν δικέφαλον ἀετὸν μετὰ στέμματος, κυκλικῶς δὲ ἀναγράφεται: **ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ (1988).**

Ἄρθρον 11

Ἐπὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου εἰς

τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἄρθρον 12

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἄρθρον 13

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ὅταν δὲν ἐκπληρῶνῃ τὰς ἐκκλησιολογικὰς προϋποθέσεις αὐτοῦ, ὅταν παρεκκλίνῃ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ἢ ὅταν καθίσταται ἀνέφικτος ἡ λειτουργία αὐτοῦ. Πάν κινήττον καὶ ἀκίνητον περιουσιακὸν στοιχεῖον ἀκόμη καὶ οἰκονομικὸν περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἄρθρον 14

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 15

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 15.9.1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, **ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΑΣ - Συναξαριστὲς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου ἕως Δεκεμβρίου**, τόμοι 1-12, σχῆμα 14X21.

Τὰ Συναξάρια τῶν Ἁγίων τῆς Πίστεώς μας, ποὺ εἶναι καταχωρημένα στὰ 12 Μηναῖα τῆς Ἐκκλησίας, προσφέρονται τώρα σὲ ζωντανὴ δημοτικὴ γλῶσσα, μὲ τὰ ἀπαραίτητα πραγματολογικὰ στοιχεῖα, παραπομπές, ἱστορικὸ πλαίσιο καὶ ἀλφαβητικὸ εὔρετήριο τῆς ἡμερομηνίας ἐορτασμοῦ τῶν Ἁγίων. Σὲ 12 κομψοὺς τόμους, ἓνα γιὰ κάθε μῆνα. Τὸ καλύτερο ἐποικοδομητικὸ ἀνάγνωσμα τῶν φιλαγίων χριστιανῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἱερῶν Ναῶν

Α. Ἐφημεριακές: 1) Ἁγ. Βαρβάρας Κακαλετρίου, 2) Γεν. Θεοτόκου Κουφοπούλου, 3) Ἁγ. Νικολάου Κεφαλοβρύσεως, 4) Ἁγ. Γεωργίου Μάλθης, 5) Ἁγ. Ἀποστόλων Μοναστηρίου, 6) Μετ. Σωτήρος Πέτρας, 7) Γεν. Θεοτόκου Πλάτης, 8) Ἁγ. Δημητρίου Φλόκας, 9) Κοιμήσεως Θεοτόκου Στασίμου

Β. Διακονικές: 1) Κοιμ. Θεοτόκου Κρεστένων, 2) Εἰσοδ. Θεοτόκου Φιλιατρῶν, 3) Ἁγ. Γεωργίου Χώρας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κυπρισσίᾳ τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λάμπης καὶ Σφακίων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τοὺς Θείους καὶ Ἱερούς Κανόνες τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,
2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1398/73 καὶ τοῦ Ν. 673/77 ὅπως τροποποιήθηκε διὰ τοῦ Ν. 817/78 (ἀρθρ. 25 παράγρ. 3) καὶ
3. Τὴν ἡμετέρα ἀπόφαση περὶ ὀργανικῶν θέσεων τῶν διακόνων στὴν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητρόπολη

Καλοῦμε

τοὺς ἔχοντας ζῆλο κατ' ἐπίγνωση καὶ κλίση Ἱερατικὴ καθὼς καὶ τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβουν τὶς κενὲς ὀργανικὰς Διακονικὰς θέσεις τῶν ἱερῶν Ναῶν: α) Ἁγίου Γεωργίου Φουρφοῦρά Ἀμαρίου καὶ β) Κοιμήσεως Θεοτόκου Σελλίων Ἁγίου Βασιλείου, νὰ ὑποβάλλουν σ' ἡμᾶς ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν τὰ κατὰ νόμο δικαιολογητικά, γιὰ τὴν πλήρωση τῶν θέσεων.

Σπῆλι τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Λάμπης καὶ Σφακίων ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κώου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις:

Τακτικῶν Ἐφημερίων Ἁγίου Παύλου Λινοποτίου, Ἁγίου Παύλου Κώ καὶ Θείας Ἀναλήψεως Ζηπαρίου, καθὼς καὶ τὰς διακονικὰς θέσεις Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ Ἁγίου Παύλου Κώ, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου. Τηλ. (0242) 22.230.

Ἐν Κῷ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Κώου ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ὁ Καισαριανῆς ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- † Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁμότ. Καθηγ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.
Τακτικὸν Μέλος τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ἰασινοῦ 1, 11521 Ἀθήναι, Τηλ. 7210.734
Προϊστάμενος: Σωκράτης Μαυρογόνατος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ε.Δ.Θ., Ἡ Τακτικὴ Σύγκλησις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ «Κοινωνικὸν Κράτος».

Ἱεράς Συνόδου, Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ μητρικοῦ θηλασμοῦ.

Μητροπ. Μεσσηνίας Χρυσοστόμου, Τὸ συγγραφικὸν ἔργον τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἱεζεκὴλ Βελανιδιώτου.

Γρηγ. Θ. Στάθη, Σπύρος Περιστέρης, ὁ Προπομπῆς Ἀθηνῶν (†).

Ἄρχιμ. Ἀγαθαγγέλου Κ. Χαραμαντιδῆ, Οἱ Ἀρχιγραμματεῖς τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἰωάννου Ν. Παπαμιχαλάκη, Θρησκευτικὸς φανατισμὸς καὶ οἱ αἰρέσεις στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση.

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Πράξεις Συντάσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων.

Παράρτημα.